

Economisch-Statistische Berichten

ALGEMEEN WEEKBLAD VOOR HANDEL, NIJVERHEID, FINANCIËN EN VERKEER
UITGAVE VAN HET INSTITUUT VOOR ECONOMISCHE GESCHRIFTEN

5^E JAARGANG

WOENSDAG 23 JUNI 1920.

No. 234

INHOUD

	Blz.
DE NEDERLANDSCHE LANDBOUW-HANDELSKAMER door <i>Dr. H. Molhuysen</i>	537
Japan, China en Nederland I door <i>G. van Gelder</i>	539
Onze Handelspolitiek door <i>L. J. van der Waals</i>	541
De Wereldmarkt van de Staalindustrie na den Oorlog II door <i>J. Singer</i>	543
De Rijksmiddelen	545
Londensche Correspondentie	546
AANTEKENINGEN:	
Goudafgifte door circulatiebanken	547
Wijziging in de organisatie der Londensche Effectenbeurs	548
OVERZICHT VAN TIJDSCHRIFTEN	548
MAANDCIJFERS:	
Handelsbeweging over de maand April 1920	549
Giro-kantoor der Gemeente Amsterdam	550
Overzicht der Rijksmiddelen	550
STATISTIEKEN EN OVERZICHTEN	550—556
Geldkoersen.	Effectenbeurzen.
Wisselkoersen.	Goederenhandel.
Bankstaten.	Verkeerswezen.

Bank was de geldruimte nog iets grooter. Zoowel de binnenlandsche wissels als de beleeningen liepen terug; de eersten met ruim 4, de laatsten met ongeveer 2 millioen. Verder verminderde de bankbiljetten-omloop met 13 millioen, terwijl de rekening-courant-saldo's van anderen 6 millioen grooter werden. Overigens vermeerde het voorschot aan de regeering met 1½ milioen en verminderde de buitenlandsche portfeuille met 5 millioen, tegenover een vermeerdering van de diverse rekeningen, welke hiermede nauw verband houden, van 4 millioen.

* * *

De stemming op de wisselmarkt was gedurende de geheele week vast. Alle wissels konden meer of minder in koers verbeteren, of zich op het bestaande niveau handhaven. Het waren vooral de koersen voor de Europeesche voormalige oorlogvoerenden, die belangrijk konden stijgen; terwijl de vroegere neutralen en Amerika wel is waar ongeveer op de zelfde hoogte bleven, maar toch dooreengenomen de geheele week sterk gezocht waren.

INSTITUUT VOOR ECONOMISCHE GESCHRIFTEN

Algemeen Secretaris: *Mr. G. W. J. Bruins.*

Assistent-Redacteur voor het weekblad: *D. J. Wansink.*

Secretariaat: *Pieter de Hooghweg 122, Rotterdam.*
Aangeteekende stukken: *Bijkantoor Ruige Plaatweg 37.*
Telef. Nr. 3000. Telegr.adres: *Economisch Instituut.*
Postcheque en girorekening *Rotterdam No. 8408.*

Abonnementsprijs voor het weekblad franco p. p. in Nederland f 20,—. Buitenland en Koloniën f 22,50 per jaar. Losse nummers 50 cents.

De verdere publicaties van het Instituut uitgaande ontvangen de abonné's, leden en donateurs kosteloos, voor zoover daaromtrent niet anders wordt beslist.

Advertentiën f 0,40 per regel. Plaatsing bij abonnement volgens tarief. Administratie van abonnementen en advertenties: *Nijgh & van Ditmar's Uitgevers-Maatschappij, Rotterdam, Amsterdam, 's-Gravenhage.*

22 JUNI 1920.

De geldmarkt bleef ook deze berichtswEEK weder ruim. De prolongatierente schommelde tusschen 4 en 4½ pCt.; de rente voor particulier disconto liep nog iets terug en verschillende posten prima bankaccepten konden voor 3¼ pCt. plaatsing vinden. De regeering had door dit sterke aanbod van geld voor wissels de gelegenheid, het geheele benodigde bedrag aan schatkistpapier zeer voordelig te plaatsen. Ingeschreven werd in het geheel f 136.040.000,—. Toegewezen werden f 46.290.000,— 3-maandspromessen tot f 991,93; f 11.320.000,— 6-maandspromessen tot f 984,01 en f 2.381.000,— jaarsbiljetten tot f 1014,—; zijnde het netto rendement voor alle soorten slechts 3½ pCt.

* * *

Ook volgens den weekstaat van de Nederlandsche

DE NEDERLANDSCHE LANDBOUW- HANDELSKAMER.

De crisisjaren hebben een helder licht doen vallen op de tekortkomingen in den opzet van de landbouworganisatie.

Niet ontkend kan worden, dat er steeds een leemte is geweest in de kennis van wat er op economisch gebied voorvalt, doordat er geen centrale organisatie bestond, die de economische verhoudingen in binnen- en buitenland bestudeerde.

Toen wij op het Nederlandsch Landhuishoudkundig Congres in September 1915 te Amersfoort onze gedachten ontvouwd over „Nederlandsche Landbouw-consulenten in den vreemde”, hadden wij de gelegenheid er op te wijzen, dat, hoe de werkkring der consulente ook wordt, het van groot belang zal zijn, dat van den beginne af wordt gezorgd voor een Centraal Bureau in Nederland, waarmede allen in nauwe relatie staan en waaruit tevens de draden loopen naar de praktijk van den Nederlandschen Landbouw.

Of dit Centraal Bureau eene instelling van de Regeering of van de landbouwverenigingen of van beide moet zijn, lieten wij toen in het midden, maar in allen geval, zoo betoogden wij, moet het contact tusschen de consumenten en de leiders van de productie hier te lande zoo nauw mogelijk zijn.

Door Prof. Dr. H. Blink, den bekenden aardrijkskundige, is steeds gepleit voor de oprichting van een economisch-geografisch bureau; dat alles moet verzamelen, bewerken en gereed hebben, wat voor de kennis van den buitenlandschen handel en de handelspolitiek, in één woord voor de kennis van den geheele

len loop van het economisch leven in het buitenland, kan dienen.

Het Nederlandsch Landbouw-Comité onder leiding van Mr. J. T. Linthorst Homan en daarna het Koninklijk Nederlandsch Landbouw-Comité onder het voorzitterschap van Mr. C. P. Zaayer, hield zich eveneens met deze zaak ernstig bezig.

Men gevoelde, dat de Nederlandsche Landbouw in de concurrentie met andere landen alleen dan zal kunnen mededingen, wanneer hij zich tijdig heeft toegerust en volkomen op de hoogte is van de economische verhoudingen, en dat hij voortdurend moet kunnen beschikken over gegevens omtrent productie en verbruik, ook omtrent de handelspolitiek van ieder land, teneinde hiervan op ieder oogenblik gebruik te kunnen maken.

Bovendien was men er van overtuigd, dat gegevens te zijner beschikking moeten zijn omtrent de stroomingen op handelsgebied, opdat hij op de hoogte komt van hetgeen van een bepaald land, ja zelfs van een bepaalde streek te verwachten is, terwijl voorts de bestudeering van belangrijke onderwerpen op landbouwgebied in het binnen- en buitenland onmisbaar is.

Het is noodzakelijk, dat aan den landbouwer over al hetgeen, dat op economisch gebied in den ruimsten zin van het woord in het binnen- en buitenland voorvalt, praktische voorlichting gegeven kan worden.

Zooals gezegd, werd in landbouwkringen meer en meer de behoefte gevoeld om een nationaal en internationaal werkend instituut in het leven te roepen en men kwam tot de overtuiging, dat de Nederlandsche Landbouw zelfstandig een centraal economisch-geografisch instituut moest stichten om daarvan goed en practisch werk te kunnen verwachten.

Het resultaat van de bemoeiingen van het Koninklijk Nederlandsch Landbouw-Comité is geweest, dat kortelings op eene vergadering van vertegenwoordigers van landbouworganisaties onder leiding van Mr. A. G. A. Ridder van Rappard de statuten zijn vastgesteld en besloten is tot de oprichting van de „Nederlandsche Landbouw-Handelskamer” (N.L.H.K.)

Hoe de N.L.H.K. in de praktijk zal werken is vooruit niet in bijzonderheden te zeggen.

Zij zal doen wat haar hand te doen vindt. De tijdsomstandigheden zullen daarop grooten invloed hebben. Ook zijn in niet geringe mate de omvang en de beteekenis, die hare werkzaamheden zullen krijgen, afhankelijk van de geldmiddelen, waarover zij zal kunnen beschikken. Om te beginnen zijn deze middelen niet ruim. Maar bij de oprichting is overwogen, dat, wanneer eenmaal de N.L.H.K., met bescheiden middelen werkende, haar recht van bestaan onomstootelijk bewezen zal hebben, het aan materieelen en financieelen steun niet zal ontbreken.

Er is zooveel te doen! In het onderstaande zal ik alleen eenige hoofdlijnen trachten uit te stippen.

Aangezien de naam „Handelskamer” ook gebruikt wordt voor instellingen, die zelf handel drijven (wij denken bijv. aan de Coöperatieve Groothandelskamer te Rotterdam en aan de Handelskamer van den A.B.T.B.) is het misschien niet overbodig vooraf op te merken, dat de N.L.H.K. zelf geen handel zal drijven.

Zij zal niet anders zijn dan een lichaam dat inlichtingen verstrekt en kennis verbreidt in het algemeen landbouwbelang en meer in het bijzonder ten dienste van de bij haar aangesloten leden.

De taak van de N.L.H.K. vervalt in twee afdelingen:

a. het verzamelen en in Nederland bekend maken van economische berichten uit het buitenland;

b. het verspreiden van kennis omtrent den Nederlandschen landbouw in den vreemde.

De eerstgenoemde taak is zeer veelzijdig. Een bureau, zoo volledig geïnstrumenteerd, dat het doorlopend op de hoogte is met in- en uitvoer van land-

bouwproducten, mitsgaders van prijzen, markten, speciale eischen van consumenten en wetten in alle landen der wereld, bestaat voorzoover ik weet nergens; ook voor ons zal het zeker een verre toekomstdroom blijven. De N.L.H.K. zal haar krachten in den beginne moeten concentreeren op enkele gebieden, die voor onzen aanvoer of afzet zeer belangrijk zijn. Zij zal hierbij practisch werk moeten leveren, d.w.z. zij moet trachten den handel vóór te zijn. Het komt er op aan *vooruitzichten* te openen, liefst verre perspectieven, maar in ieder geval vooruitzichten iets verder dan de allernaaste toekomst.

De boer moet weten, welke gewassen hij met de meeste kans op succes kan verbouwen. En wanneer ze geogst zijn, moet hij geholpen worden om het juiste oogenblik te kiezen voor den verkoop.

Men moet over zooveel mogelijk gegevens kunnen beschikken om niet geheel in den blinde te tasten, wanneer het er om gaat de varkenshouderij al of niet uit te breiden, de koud- of warmbloed paardenfokkerij al of niet aan te moedigen, vette kaas te maken of magere en meer boter, enz.

Wanneer een sceptisch lezer mocht opmerken, dat dergelijke quaesties toch nooit uit te maken zijn, dan antwoord ik, dat hij misschien in zoover gelijk heeft, dat vooral in deze onrustige tijden, een volmaakt overzien van de goede en kwade kansen wel niet mogelijk zal blijken. Maar evenzeer is het waar, dat belangrijke beslissingen als de bovengenoemde iederen dag moeten worden genomen, en dat ze van overwegenden invloed zijn op de resultaten van het bedrijf.

Onze wijdvertakte kleinhandel heeft er toe geleid, dat velen, zeer velen niet verder zien dan tot den eerstvolgenden marktdag. Veelal wordt de boer, die zijn product tegen de hoogste marktnotering of zelfs iets daarboven weet te plaatsen voor een „goed koopman” aangezien. Maar wanneer hij wist of althans met eenige waarschijnlijkheid kon verwachten, dat over twee of drie weken zijn koren of zijn jonge paarden 10 pCt. meer zouden opbrengen, had hij met heel wat minder moeite een werkelijk goed koopman kunnen zijn.

Bij onze gebrekkige handelskennis zijn wij inderdaad in hooge mate van het toeval afhankelijk. Maar wij moeten afleeren in de locale markt het orakel te zien en in den koopman of handelsagent, dien wij toevallig ontmoeten, een „man, die er meer van weet”. Integendeel, de kleinhandel weet er minder van, behoeft er althans minder van te weten dan de producent. Voor hem is het de groote vraag wat het vee of het koren of de kaas, die heden gekocht wordt, morgen waard zal zijn, voor den boer komt het er op aan te weten hoe de stand van zaken zich zal ontwikkelen in de volgende campagne, ja dikwijls moest hij jaren vooruit in de toekomst kunnen zien. Wij moeten leeren, onze blikken af te wenden van den kleinhandel en trachten daarheen te zien, waar de kaarten gelegd worden.

Welbeschouwd is er geen toeval in de ontwikkeling der prijzen, deze komen logisch voort uit voorraad en behoefte, waarbij gerekend moet worden met kosten van bewerking en transport.

Op welke wijze zal nu de N.L.H.K. de kennis verzamelen, die een dieperen blik in de toekomst kan geven?

Het antwoord is: op velerlei manier. Wanneer wij goed rondzien valt niet te ontkennen, dat omtrent handelsartikelen heel wat kennis en bronnenstudie bestaat. Er zijn tal van vakbladen in het buitenland, die allerlei interessante beschouwingen bevatten, veel veegerings- en andere publicaties omtrent in- en uitvoer, oogstvooruitzichten, zichtbare voorraden e.d., maar afgezien van de omstandigheid, dat een gewone boer eenvoudig geen tijd en geen handelskennis genoeg heeft om al deze berichten te lezen, te schiften en te combineeren, zou het eene reusachtige arbeids-

verspilling zijn, wanneer ieder voor zich deze ingewikkelde vraagstukken moest bestudeeren.

De studie van de handelsproblemen is specialistenwerk en tot dusverre is het de groothandelaar, die zich daaraan wijdt.

Verschillende personen, die in dienst van den landbouw staan, moeten zich uit hoofde van hun taak, ieder op eigen gebied met handelsstudie bezighouden. Wij denken hier aan besturen en directeuren van coöperatieve e.a. handelsverenigingen en fabrieken. Een van de redenen van bestaan voor de coöperaties is immers, dat de boer in nauw contact zal komen met den wereldhandel, om zodoende beter idee te krijgen van de behoefte aan zijn product, van de kwaliteitseischen der wereldmarkt en van den aard der wereldconcurrentie.

Het is gemakkelijk in te zien, dat de positie en de taak der N.L.H.K. geheel zal doordrongen zijn van dit coöperatieve idee. Wel te verstaan: niet de coöperatieve vorm. Want die is ten slotte bijzaak. Ik kan mij zelfs zeer goed voorstellen, dat de N.L.H.K. evengoed met groothandelaren, banken, transportondernemingen in wisselwerking zal treden.

Loopen niet welbeschouwd de belangen voor groothandel en producenten parallel? De boer is gewend den kleinhandelaar, ook al bewijst die hem indirect diensten, als partij tegenover zich te vinden. Maar het zou m.i. van kortzichtigheid getuigen, wanneer producenten en groothandelaren (inclusief scheepvaart- en spoorwegmaatschappijen en bankiers) elkaar als antagonistischen beschouwen. Beide groepen hebben het grootste belang bij een grooten veelzijdigen omzet, bij middelen, die tot verbetering van het product kunnen leiden en... bij vrijheid van bedrijf.

Doch laten wij niet van ons onderwerp afdwalen!

Wij constateerden boven, dat veel feitenmateriaal en kennis aanwezig is. Het komt er echter op aan er de quintessence uit te halen, het verspreide materiaal te verzamelen en te verwerken en daarna ter kennis te brengen van het algemeen, in den vorm van gecondenseerde berichten.

Wij meenen, dat de aangewezen weg deze is, dat de N.L.H.K. een aantal onderafdeelingen vormt, bijv. voor granen, groenten, fruit, vee en vleesch, zuivel enz.

Iedere onderafdeeling moet voeling houden met coöperatieve besturen en andere practici, hetzij door te vergaderen, door commissies te vormen of op andere wijze en dan bijv. iedere maand een rapport omtrent den toestand opmaken, waarin zoowel de meening der meerderheid als die der minderheid tot haar recht moet komen. Deze rapporten worden tot een centraal rapport vereenigd, dat gepubliceerd kan worden.

Ik stel mij voor, dat de mannen der practijk gaarne medewerking aan een dergelijk overleg zullen verleen. Dit toch moet ook voor hen uitermate leerrijk en belangwekkend zijn en hen allerlei gezichtspunten openen, die voor hen van groote waarde kunnen zijn.

Tot dusverre bestaat er van huis uit een onverbreekelijke band tusschen landbouwcoöperaties en aanverwante instellingen. Zij verzorgen immers ieder een deel van het belang van den boer. Maar organisatorisch is dit verband nog niet gelegd.

De suikerfabriek, de zuivelfabriek, het zaaizaadbureau, de exportslachterij, e.d., ze zijn allen meer of minder coöperatief en elkaar goed gezind, maar zij werken ieder voor zich, naast elkander, nog weinig met elkaar. De N.L.H.K. kan in de toekomst worden een intellectueele centrale van alles wat den land- en tuinbouw in economisch opzicht dient.

Het bovenontwikkelde is m.i. de groote hoofdzaak, waaromheen zich als vanzelf het andere zal gaan groepeeren.

Wanneer men tracht op bovenaangeduide wijze te gaan werken, zal men op tal van practische leemten en moeilijkheden stuiten. Men zal behoefte gevoelen,

dringende behoefte aan samenwerking met buitenlandsche consuls, Kamers van Koophandel en particulieren. Men zal eigen vertegenwoordigers willen hebben en personen, die bepaalde dingen gaan onderzoeken.

Men zal ook contact willen hebben met handelsattachés en handelshuizen, die de buitenlandsche belangen hier te lande vertegenwoordigen.

Welnu, de behoefte, de wensch is het uitgangspunt van iedere nuttige instelling. Een met beleid bestuurde N.L.H.K. kan zich zonder al te groote directe onkosten een grooten kring van relaties vormen.

Is dit eenmaal bereikt, dan zal vanzelf blijken, dat ook op allerlei andere manieren van deze relaties gebruik kan worden gemaakt om kleinere meer concrete belangen te dienen, als b.v. het verstrekken van inlichtingen inzake wettelijke bepalingen in andere landen, scheepsgelegenheid, adressen en informaties omtrent firma's, gegevens inzake organisatie en werkwijze in afgelegen gebieden, het ongevraagd zenden van opmerkingen aan diegenen, die te goeder trouw, maar naar de meening van de N.L.H.K. op een onjuiste wijze, hunne zaken in het buitenland doen, enz.

Ook het punt B., hierboven genoemd, kan onder de „vanzelf” komende werkzaamheden worden gerangschikt. Bekendheid geven aan den Nederlandschen landbouw in den vreemde is een mooi ding, maar men hechte geen overdreven waarde aan de gebruikelijke propaganda: tentoonstellingen, geschriften en advertenties.

Aan dergelijke dingen wordt soms veel geld besteed. Maar zij hebben alleen dan een behoorlijk nuttig effect, wanneer zij op de juiste plaats, den juiste tijd en de juiste wijze worden aangewend. Vermoedelijk zal de N.L.H.K. wel zooveel kijk op de wereld krijgen, dat zij ten opzichte van zulk soort propaganda de noodige „hints” kan geven.

Onze ware propagandamiddelen zijn echter in de eerste plaats onze producten zelf. Wanneer die superieur zijn, is dat gauw genoeg bekend. En daarnaast: onze methode, de organisatie van onzen landbouw e.a.

Tot nog toe weet de buitenlander zoo goed als niets van ons land.

Wat moet hij van Nederland weten? Dat het een landbouwstaat is.

Maar daartoe moeten wij den buitenlander iets te zien en wat te denken geven.

Ontwikkeling van onze landbouwwetenschap en organisatie, ziedaar het tweede groote middel van propaganda.

Dat de N.L.H.K. er in moge slagen door voorbeeldig werk in zichzelf een middel te vinden om de bekendheid van Nederland in den vreemde te vergrooten.

's-Gravenhage.

Dr. H. MOLHUYSEN.

JAPAN, CHINA EN NEDERLAND.

De opwekking tot staatshulp inzake de Japansche invitatie, die de heer Geudeker in nummer 225 der „Ec.-Stat. Ber.” in zijn lezenswaardig artikel neerschrijft, zou ongetwijfeld zonder meer door iedereen onderstreept kunnen worden, als enkele regels daarvan niet sterk de aandacht hadden getrokken. De heer Geudeker schrijft (pag. 337):

„De uitkomst van de Russisch-Japansche oorlog was der wereld een openbaring. Engeland, zijn invloed in het Oosten vreezeende, wist te bewerken, dat Japan niet die vruchten plukte, welke naar het gewone recht aan den overwinnaar ten deel moesten vallen. Men vreesde een imperialistische politiek van Japan. Die vrees heeft ook nederlandsche hoofden en harten bevangen. Helaas moet worden toegegeven dat voor die vrees eenigen grond bestond. Toch heeft iemand, die ¼ eeuw in alle streken van onzen Archipel gewoond heeft, en er nog leeft, mij verzekerd dat het een dwaling was, gevaar voor onze bezittingen van Japan te duchten. Het gevaar zou — als het kwam — van geheel anderen, namelijk van chineeschen kant komen.”

Voor al de laatste zin moet zeer sterk den indruk tweewegbrengen, dat het gevaar, onze koloniën den één

of anderen keer te zullen verliezen, niet zoo zeer van Japansche dan wel van chineesche zijde dreigt. Wat die vrees grondig doet zijn, wordt niet aangetoond, maar het is intusschen van belang, eens na te gaan in welke verhouding Nederland staat tot Japan en China.

Eerst mag echter de onderlinge verhouding tusschen de twee oost-aziatische reuzen wel eens onder de oogen worden gezien. Volgt men de berichten, die nu en dan in de leidende hollandsche dagbladen tusschen allerlei Putsch- en Valutatelegrammen omtrent het Verre Oosten in een bescheiden hoekje worden doodgedrukt, dan krijgt men den indruk, dat het in China nog altijd revolutie is en Japan zijn best doet van de „Break up of Europe” gebruik te maken, door met echt „westersche” methoden zijn invloed-sfeer in de Republiek van Het Midden uit te breiden. Voor het bloote oog van den Europeaan slaagt Japan daarin maar al te goed, en de meening in Europa verkondigd, dat China op weg is een Japansche kolonie te worden, wint meer en meer veld.

Van naderbij beschouwd blijkt echter, dat het chineesche volk volstrekt niet van plan is zich dien opgedrongen invloed van Japan te laten welgevalen. Toonde de houding der chineesche gedelegeerden ter conferentie van Versailles reeds, dat zij zich volstrekt niet wenschten neer te leggen bij de beslissing inzake de japansche bezetting van Kiao Chow en Shan Tung, nog sterker en duidelijker komt deze houding tot uiting in een studie van één der gedelegeerden, in boekvorm verschenen onder den titel: *Modern China, a political study*, by Sih-Gung Cheng. M. A. B. Sc. (Econ.) Fellow of the Royal Economic Society. Oxford. Clarendon Press. 1919. In zijn voorrede is de schrijver zeer erkentelijk voor hulp, die hij bij het samenstellen van zijn werk mocht ondervinden en het is van belang eenige der namen van die helpers te memoreeren, o.a. Viscount Bryce, Prof. Gilbert, Prof. Graham, Dr. Wellington Koo (chineesch gezant te Washington).

Sprekende over de japansche politiek tegenover China beschrijft hij den storm van verontwaardiging, die in 1915 in China opging toen Japan de op 15 Januari van dat jaar gestelde vragen aan de regering te Peking overhandigde. Hij vraagt de bijzondere aandacht voor het feit, dat in de nota die Japan omtrent deze vragen aan de westersche mogendheden deed toekomen, de vijfde groep dier vragen (welker inwilliging een alles overheerschenden invloed van Japan in de chineesche administratie tengevolge zou hebben, die eerstgenoemd land de volstreekte contrôle over het chineesche leger zou hebben gegeven en bovendien van de provincie Fu Kien een „sphere of interest” ten voordeele van Japan zou hebben gemaakt) *opzettelijk was weggelaten „and that it was even denied by her when the powers were furnished by China with a copy of the Japanese note as presented to her president.”*

Waren Engeland en de Vereenigde Staten toen niet voor China in de bres gesprongen, dan zou de onafhankelijkheid van de Republiek van het Midden tot het verleden hebben behoord.

Het brandpunt der buitenlandsche relaties van China ligt dan ook in de verhouding tot Japan. Volgens Cheng, en hij staat in deze meening niet alleen, is het Japan er om te doen alle voorrechten door de westersche mogendheden in China genoten uit te schakelen en de chineesche staatslieden verre te houden van alle europeeschen of amerikaanschen invloed. „Azië voor de Aziaten” is het motto geworden der japansche diplomaten en sommigen gaan zelfs zoo ver een Monroeleer voor het Verre Oosten te bepleiten. Verschillende veroverings- en annexatieplannen zijn reeds door japansche politici en journalisten op papier gezet en om te blijven bij aanhalingen uit geschriften van twee auteurs, wier ideeën zeer nauw verwant zijn met de politiek, die Japan de laatste

vier jaren in China voert, volge hier een citaat uit een geschrift van Uchida, lid van het japansche Hoogerhuis. Oorspronkelijk verscheen het in pamfletvorm en was niet voor publicatie bestemd, maar door de Chineezzen is het op ruime schaal verspreid. Uchida speelde een groote rol in het ten val brengen der onafhankelijkheid van Korea.

„Two points are most important in connexion with the solution of the Chinese question: a. To cause the sovereignty of South Manchuria and Eastern Mongolia to be entirely transferred to Japan. b. To hold the power of supervision and direction over China's finance, etc. etc. . . . To take all these matters into our hands at once would cause anxiety to the world, but the acquisition of the sovereignty over the two regions would enable us to extend our influence by making a good use of them and finally attain our goal.”

Een andere Japanner Suniyama betoogt in zijn brochure getiteld: „Policy for swallowing up China”, dat het geheime militaire „verbond” tusschen China en Japan in drie stadia tot de japansche triomf in het Verre Oosten zal voeren. De twee laatste punten, die het belangrijkste zijn, luiden:

„. . . . In the second period Japan and China should conclude a defensive and offensive alliance. The Chinese army and navy should be trained and reformed by Japanese officers, and all plans relating to defense and military operations should be placed in the hands of the chief commander of the Allied armies, who will be Japanese.

„In the third period, an Eastern Asiatic Federal Empire should be established with Japan as its leader. The control of foreign politics and military affairs should be in the hands of the Federal Government and internal affairs jointly administered by Japan and China. *Siberia will be included in the Federation if it becomes independent of Russia.*”

Het laatste zinnetje vooral wint aan beteekenis, nu de Japanners volgens de krantenberichten Wladivostok bezet hebben en vóór of in Irkoetsk zijn.

In een dagbladartikel zouden al deze uitingen misschien twijfelachtig aandoen; worden ze echter bevestigd door een vooraanstaand man als Cheng in zijn doorwrocht werk, dan werpen ze een eigenaardig licht op de methode die Japan in China meent te moeten toepassen. De Shan Tung quaestie hier geheel te berde te brengen is niet noodig, maar om nog eens een beeld te geven van de stemming, die de houding van Japan in China heeft teweeggebracht, diene een wedergave van een interview, dat een correspondent van „The North China Daily Herald” heeft gevoerd met T. F. Hsu, secretaris voor buitenlandsche zaken van den civielen gouverneur van Shantung. Het interview is verschenen in het nummer van 14 Febr. 1920 en het artikel getiteld: „China, Shan Tung and the League of Nations”.

Daarin wordt in onbedekte termen gezegd, dat alle verdragen die Japan gedurende den Europeeschen oorlog met China gesloten heeft, òf het gevolg waren van bedreiging, òf van omkooprij (were the result of either treat and force or bribes). Daarom beschouwt hij ze als onwettig en ongeldig. Vanzelfsprekend vindt hij het dat de Volkerenbond Kiao Chow en alle rechten en privilegiën voorheen door Duitschland in Shan Tung genoten, aan China zal teruggeven. Hij is van meening dat de gedelegeerden op de zittingen van den Volkerenbond in een geheel andere positie verkeerden dan de afgevaardigden te Versailles. Immers vertegenwoordigen zij hier niet slechts hun eigen regeeringen en zijn daarom niet gebonden aan de verdragen door hunne regeeringen gesloten. Zoo zou bijvoorbeeld een Engelsch afgevaardigde tijdens de zittingen der Volkerenbond geen rekening behoeven te houden met het engelsch-japansche verdrag of met de een of andere geheime engelsch-japansche overeenkomst. Neen, hij kan op die zittingen vrij zijn eigen gewetensmeening uiten.

Of Hsu hier den spijker op den kop slaat, dan wel er naast, zal de toekomst moeten leeren. Volgens dezen staatsman zal Japan alle zeilen bijzetten om nog

vóórdat de Volkerenbond haar oordeel over de Shan Tung-questie zal uitspreken, met de chineesche regering tot een vergelijk te komen. Japan zal China allerlei schoone beloften voorspiegelen om het laatste te verleiden directe onderhandelingen buiten den Volkerenbond om te openen, maar heet het verder: *as the Japanese never keeps promise, we must not be deceived*....

Bovendien heerscht in Japan de militairistische partij en sinds het begin der militaire camarilla heeft Japan steeds een zeer agressieve politiek jegens China gevoerd. Er kan geen sprake zijn van een goede verstandhouding tusschen beide rijken, zolang die partij in Japan de overhand heeft, zelfs al zou China dit willen. Maar Hsu vindt dat de Chineezzen hierom niet rouwig behoeven te zijn, want met een buurman die er op uit is zijn naasten dagelijks te bestelen, kan toch geen vriendschap gesloten worden. Hij rekent sterk op den steun van Amerika, waar de senaat het Shan Tung probleem ten voordeele van China behandelde, en verheugt zich over de opwinding die zich in de Vereenigde Staten omtrent het China aangedane onrecht van het groote publiek heeft meester gemaakt.

Zeer vriendschappelijk zijn deze uitingen nu juist niet. En daarbij komen ze nog wel uit den mond van een hooggeplaatst ambtenaar, werkzaam in de provincie Shan Tung. Latere berichten melden dat de gouverneur van die provincie is afgetreden, omdat hij zich niet kon vereenigen met de politiek der zich in die provincie bevindende japansche bestuurders. Van koersverandering aan den kant van Japan is dus niet veel te bespeuren, ondanks de in dat land heerschende onrust, of liever het begin daarvan.

Een andere Chinees van naam Min-ch'ien T. Z. Tyau, LL.D., uitgever van de Peking Leader, eenige malen lector in Internationaal recht, Tsing Hua College, Peking, schrijft in zijn werk *China's new constitution and International Problems*, Shang Hai 1918, Commercial Press Ltd., op pag. 202:

„But, fortunately, Japan's veil is too thin to deceive anybody, and we may be confident, therefore that the world's remakers will not fail to maintain the sanctity of international law.”

Met opzet zijn uitlatingen van europeesche en amerikaansche kenners van het Verre Oosten hier vermeden, omdat met de opsomming van hunne meestal zeer grondige grieven tegen de japansche politiek in China, boekdeelen gevuld zouden kunnen worden. Twee zeer bekende schrijvers, Lancelot Lawton en B. L. Putman Weale vooral, zijn niet erg malsch in hunne critiek daaromtrent. De aangehaalde auteurs Cheng en Tyau zijn echter zowel in- als buiten China bekend, en waar vroeger steeds westerlingen werden geciteerd, wier uitlatingen in de oogen van vele Europeanen beschouwd werden met een soort van twijfel, omdat men niet geloofde, dat een westerling voldoende op de hoogte kan zijn, van toestanden in China en Japan, meen ik hier met de beschouwing omtrent de verhouding tusschen China en Japan te kunnen eindigen. De vraag of de beide aangehaalde auteurs in hun vertrouwen in den Volkerenbond teleur zullen worden gesteld of niet, kan aan de toekomst ter beantwoording worden overgelaten. Genoeg zij het te constateeren, dat de tegenwoordige verhouding tusschen beide landen zeer spannend is, en dat van gevaar van chineesche zijde voor de rust in het Verre Oosten, en speciaal in onze koloniën eigenlijk nog maar niet gesproken moet worden. De toestanden aan den aziatischen kant van den Stillen Oceaan zullen echter nog wel verrassingen brengen, en zonder profetische uitspraken omtrent die toestanden te willen ten beste geven, moge hieronder een staatje volgen van de sterkte der oorlogsvloten der groote machten, zoodat ieder voor zich de kansen berekenen kan, die bij een eventueel conflict zich zullen voordoen.

De oorlogschepen der voornaamste zeemachten op 1 Juli 1919.
Aantal schepen gereed of in aanbouw van 1,500 tons en meer, en torpedobooten van meer dan 50 tons.

	Engeland		U. S. A.		Frankrijk		Japan	
	in dienst	in aanb.	in dienst	in aanb.	in dienst	in aanb.	in dienst	in aanb.
Slagschepen:								
Superdreadn. ..	24		11	12	7	9	4	4
Dreadnoughts ..	9		6				1	
Predreadnoughts	17		14		10		6	
Kustverded. vaart.	27		16		5		7	
Slagkruisers	9	1		6			4	2
Gepants. Kruisers	22		8		14		9	
Destroyers	367	35	162	163	64	1	61	16
Torpedobooten ..	31				70		9	
Mijnenleggers ..	6		4		1		1	
Onderzeeërs	147	80	88	73	56		11	27
Luchtschepen ver- voerders	10	2			2	9	1	
	669	68	309	234	229	19	114	49

Tonnenmaat.

	Op 1 Juli 1919	Met de in aanbouw zijnde schepen
Engeland.....	2.652.130	2.898.780
U. S. A.	1.160.355	1.155.668
Frankrijk	623.580	870.990
Japan	530.716	847.966

Snelheid van in aanbouw zijnde of kortelings voltooide slagkruisers.

Schip	Land	Aantal knoo- pen per uur	Waterverplaatsing Tons
Hood.....	Engeland.	35	40.000
Constellation ..	U. S. A. ...	35	35.000
Tiger	Engeland.	30	28.500
Renown	Engeland.	31,5	26.500
Kongo *)	Japan ...	27,5	27.500

Overgenomen uit de „North China Daily Herald”.

(Wordt vervolgd).

G. VAN GELDER.

ONZE HANDELSPOLITIEK.

Wij staan aan den vooravond van de reconstructie van de internationale handelspolitieke verhoudingen. We maken een herhaling mede van het „kometenjaar” 1892: evenals toen is ook thans weder een lange reeks handelsverdragen opgezegd en evenals toen geeft ook nu Frankrijk weder den stoot tot de reconstructie. Voor Nederland is evenwel dit verschil te constateeren, dat, terwijl wij in 1892 bijna geheel buiten de algemeene handelspolitieke roering bleven, ons land ditmaal van alle kanten in de zaak betrokken wordt. Reeds werden ons de bestaande handelsovereenkomsten opgezegd door Frankrijk, Spanje, Noord-Amerika en Griekenland, terwijl Engeland aanzegde de vrijheid te zullen nemen om tijdens de reconstructie van het beginsel der meestbegünstiging af te wijken. De verschillende overeenkomsten worden op het oogenblik wel van termijn tot termijn verlengd, doch de handelspolitieke verhoudingen met die landen staan nu geheel op losse schroeven en zullen zonder twijfel veranderingen ondergaan.

Welke zullen deze veranderingen zijn? In elk geval zullen zij verhooging van de bestaande invoerrechten voor de Nederlandsche en de Nederlandsch-koloniale producten medebrengen, want aan den eenen kant wenschen alle landen hun inkomsten uit de tolrechten te vermeerderen, terwijl aan den anderen kant een protectionistisch streven aan de opzegging der overeenkomsten zeker niet vreemd zal zijn. Bovendien is het allerminst uitgesloten, dat zich, evenals na 1892, economisch samenwerkende statengroepen zullen gaan vormen en dat deze groepen zich ditmaal in sterker mate zullen doen gelden. Het streven van Spanje en België naar nauwere aaneensluiting bij Frankrijk en het streven van de Scandinavische landen naar economische samensmelting is in dit opzicht een vingerwijzing, wil men het gevaar van de vorming van een „entente-blok” voorshands nog denkbeeldig achten. Onmogelijk is het zeker niet, dat Nederland zijn

*) De naam Kongo beteekent: „Toekomst”.

positie als meestbegunstigde natie in de internationale verhoudingen aanmerkelijk zal inboeten. Wil Nederland dan ook niet ernstig in het gedrang geraken, dan zal onze regering uiterst waakzaam moeten zijn en terstond met groote beslistheid moeten optreden tegen elke poging om ons land, dat als vrijhandelsstaat recht heeft op volledige begunstiging in alle landen, bij andere staten ten achter te stellen.

Tot nog toe draagt onze handelspolitiek, voorzover zij tot uitdrukking komt in de gesloten handelsverdragen, het karakter van onzekerheid. Van een doelbewust optreden volgens een te voren vastgestelde algemeene gedragslijn is althans weinig te bespeuren; men krijgt den indruk, dat de handelstractaten incidenteel behandeld werden en dat onze positie als vrijhandelsstaat daarbij niet als een belangrijke factor te onzen gunste naar voren geschoven werd. In het buitenland ziet men het steeds gebeuren, dat na een ommekeer in de handelspolitiek van een bepaald rijk, dat rijk zich haast om door wijziging of vervanging van de vroeger gesloten tractaten de handelspolitieke verhoudingen met andere landen met de nieuwe richting in overeenstemming te brengen. Niet aldus in Nederland: na den overgang van ons land tot het vrijhandelstelsel in 1862 en na de afschaffing van de Indische differentieele rechten in 1873, heeft men er blijkbaar niet over gedacht om de handelsverdragen te herzien. Het oude koloniale tractaat met Engeland van 1824 is nog ongewijzigd; wij bleven er in berusten, dat bij het verdrag met Rusland van 1846 door dat rijk bedongen werd, dat Zweden en Noorwegen boven ons land bevoorrecht kon worden; wij bleven goedvinden, dat het tractaat met het Deutsche Tolverbond van 1851 alleen voor de voortbrengselen van de Nederlandsche vischvangst en van de koloniën meestbegunstiging toekende en dat voor een reeks Deutsche artikelen de in Indië bestaande invoerrechten werden vastgelegd. Zelfs sloten wij als vrijhandelsstaat nog een tractaat met Portugal in 1894 en met Noorwegen in 1912, waarbij wij instemden met het verleenen van zekere voorrechten boven ons land respectievelijk aan Spanje en Brazilië en aan Zweden. Voor het overige is het bevreemdend, dat wij als vrijhandelsstaat „tariefverdragen” in stand hielden met Duitschland, België, Siam, Portugal en Spanje en dat wij in 1910 de Indische fiscale invoerrechten op wijnen door Frankrijk lieten vastleggen om het Fransche minimum-tarief te kunnen verkrijgen voor Indische petroleum en bijproducten, terwijl Frankrijk zijn maximum-tarief, dat eigenlijk een strijdtarief is voor protectionistische landen, kalmweg op onze koloniale producten toepast en daarop slechts voor eenige producten welwillend een uitzondering maakt, hoewel wij toch recht hebben op toepassing van het volledige minimum-tarief.

Gebrek aan zelfvertrouwen is waarschijnlijk de voornaamste oorzaak, dat wij tot dusver een min of meer passieve verdragen-politiek voerden. Het is zonder twijfel van grooten invloed geweest op de mentaliteit van ons volk, dat wij ons steeds omringd zagen door groote, sterke naties en dat wij ons moesten tevreden stellen met het zingen van „Piet Hein” en met het bewonderen in het Rijksmuseum te Amsterdam van het oude wapenschild van het Engelsche admiraalschip door de Ruyter veroverd. Met zorg werd ons ingeprent, dat de eens zoo machtige Nederlanden tot diep verwal waren geraakt en ieder Nederlander was er ten slotte van overtuigd deel uit te maken van een kleine, onbeduidende natie.

Wij moeten dan ook leeren beseffen, dat we wel een kleine, maar geenszins een onbeduidende natie vormen en dat wij als handelsnatie van den eersten rang en als voorname koloniale mogendheid onze rechten hebben, bij de verdediging waarvan wij al dadelijk op verschillende andere kleine naties vóór hebben, dat ons volkskarakter voor Nederland een volkomen zelfstandig bestaan eischt en dat wij geen behoefte gevoe-

len aan steun van een grooten nabuur. Gedurende den oorlog hebben wij door de toenemende subjectiviteit van de oorlogvoerende veel moeten verduren, doch bij het terugkeerende rechtsoverwicht is het zaak, dat wij onze rechtmatige plaats in de Europeesche samenleving met gezond zelfvertrouwen krachtig verdedigen gaan, waarvoor allereerst noodig is de algemeene gedragslijn vast te stellen, die Nederland bij de reconstructie van de internationale handelspolitieke verhoudingen zal hebben te volgen.

De pers heeft ons de mededeeling gebracht, dat in verschillende landen commissies benoemd werden om de hier bedoelde reconstructie-politiek in studie te nemen. Waarom blijft Nederland hier achter? Moeten we maar weer afwachten tot de landen, die ons de handelsverdragen opzegden, ons ontwerpen voor nieuwe tractaten voorleggen, wellicht nadat zij onderling tot overeenstemming gekomen zijn over zekere groepsbevoorrechtelingen? Waarom niet een actieve verdragen-politiek aangedurfd (na behoorlijke voorstudie door competente personen) en aan de landen onze rechten als vrijhandelsstaat kenbaar gemaakt? Ook voor Nederland is er bovendien alle aanleiding om los te komen van oude bezwarende overeenkomsten. En dan dringt zich nog de belangrijke vraag op of het niet op den weg van Nederland zou liggen om aan den Volkenbond voorstellen te doen ten einde te geraken tot een vereenvoudiging van de handelsverdragen door de leden van den Volkenbond een overeenkomst te laten sluiten, waarin algemeen gebruikelijke voorschriften worden verzameld betreffende de gelijke behandeling voor de onderdanen van verschillende landen, de gelijkstelling der vlaggen, de toelating van consuls, enz.

Van Nederlandsche zijde is er inderdaad heel wat op het gebied van de verdragen-politiek te overwegen. Men denke bijv. aan de wenschelijkheid om grondig te doen onderzoeken in hoeverre het misschien thans reeds aangewezen is om voor de Nederlandsche koloniën voortaan afzonderlijke handelsverdragen te sluiten, zulks vooral in verband met de economische ontplooiing van Nederlandsch-Indië, welke rechtspersoonlijkheid een eigen economische politiek eischt, die niet langer ondergeschikt mag zijn aan zuiver moederlandsche belangen. Dit uiterst belangrijke vraagpunt is tot dusver nog niet ernstig onder de oogen gezien en het is wel opmerkelijk, dat de grootste koloniale mogendheden, Engeland en Frankrijk, wel degelijk afzonderlijke koloniale handelsovereenkomsten met Nederland sloten.

Voorts is het zeker van niet minder belang, dat eens nagegaan worde op welke wijze Nederland zich als vrijhandelsstaat een wapen zal kunnen verschaffen tegen de landen, die ons de meestbegunstiging zouden willen onthouden. In dit verband zal het goed zijn in herinnering te houden, dat de Kroon zich bij art. 8 van de bekende Scheepvaartwet van 1850 (Staatsblad No. 47) het recht voorbehold om ten aanzien van schepen van natien, die Nederlandsche schepen of goederen met die schepen vervoerd op de een of andere wijze achterstellen bij nationale schepen of de goederen daarmede vervoerd, maatregelen van wedervergelding te nemen, bijv. door het heffen van hoogere invoerrechten. Een dergelijke maatregel ten aanzien van producten van naties, die onzen invoer bij den invoer van andere volken door hoogere tarieven achterstellen, zou voor het voeren van een vruchtbare handelspolitiek ongetwijfeld van groot nut kunnen zijn. Wij zijn het aan onze internationale positie verplicht om ons een retorsie-middel te verschaffen. Er moet een einde komen aan onze handelspolitieke onmacht, die er toe leidt, dat wij er mede moeten instemmen, dat voor het verkrijgen van billijke voorrechten als vrijhandelsstaat onze zuiver fiscale toltarieven voor een deel op bestaande hoogte worden vastgelegd. Het Nederland van heden en niet minder de Nederlandsche koloniën — de eenige koloniën ter wereld,

waar het vrijhandelsstelsel gehuldigd wordt — vragen een actieve handelspolitiek, die krachtig opkomt voor het recht van volledige meestbegunstiging in alle staten.

Wij hopen, dat de regeering niet langer talmen zal met de instelling van een speciale commissie voor het ontwerpen van de gedragslijn te volgen bij de vernieuwing der handelsverdragen, een commissie bestaande uit enkele practici en theoretici, in elk geval uit wezenlijk deskundige leden, die zich bewust zijn waar het om gaat, die de materie volkomen beheerschen en die in staat zijn zich gedurende eenigen tijd met ernst aan de goede zaak te wijden.

L. J. VAN DER WAALS.

DE WERELDMARKT VAN DE STAALINDUSTRIE NA DEN OORLOG.

II.

De ruwijzerproductie van het *Duitsche tolgebied* bedroeg in 1913 19,3 millioen ton, de staalproductie was bijna zoo groot. De uitvoer van ijzer- en staalwaren uit het *Duitsche tolgebied* bedroeg in 1913 6,5 millioen ton, het uitvoersurplus 5,88 millioen ton. (Zou men den uitvoer in vorm van machines, werktuigen en andere fabrikaten in rekening brengen, dan zoude men tot het resultaat komen, dat vóór den oorlog ongeveer de helft van de *Duitsche* staalproductie in het buitenland geplaatst werd. Het gaat hier echter slechts om den uitvoer van staal en ijzer zelf).

Duitschland, Engeland en de Vereenigde Staten hadden dus, zooals uit de tot dusver vermelde getallen blijkt, in 1913 een uitvoer van ijzer- en staalwaren ter hoogte van ongeveer 14,2 millioen ton, waartegenover een invoer van deze landen ter hoogte van ongeveer 3,1 millioen ton, meestal van producten van geringe waarde in het aanvangsstadium der fabricatie stond.

Over Duitschland's ijzer- en staalproductie en zijn uitvoer in 1919 zijn de cijfers niet ter beschikking. De staalproductie zal ongeveer 8 millioen ton bedragen hebben, de uitvoer betrekkelijk weinig belangrijk geweest zijn. De Vereenigde Staten en Engeland exporteerden in 1919 te zamen ongeveer 6,6 millioen ton tegen 7,7 millioen ton in 1913, hun uitvoersurplus bedroeg ongeveer 5,7 millioen ton tegen 5,1 millioen ton in 1913. Het enorme aandeel in de vraag op de wereldmarkt, dat vóór den oorlog door Duitschland gedekt werd, werd niet gedekt. Waarom niet? Omdat de productie te gering was. Hetgeen den productielanden ter beschikking stond, hielden zij in de eerste plaats ter voldoening van hun eigen behoeften. Onder zulke omstandigheden moesten de van invoer afhankelijke landen hun behoeften nog meer beperken dan de productielanden.

(Wat de prijzen betreft, zoo zou het te ver voeren op de noteeringen in de internationale staalindustrie sedert den oorlog nader in te gaan. Wij wijzen er slechts op, dat de prijs van staafijzer in Duitschland vóór den oorlog ongeveer 100 Mark per ton en in Februari 1920 2600 Mark was. De prijs voor het buitenland was nog veel hooger. De gemiddelde prijs van common bar iron in Chicago was in 1907 (hoogconjunctuur) per lb. in centen 1,78 en in de volgende jaren tot en met 1918 1,56, 1,43, 1,45, 1,22, 1,32, 1,43, 1,06, 1,24, 2,31, 3,77, 3,50. In het jaar 1919 was de hoogste maandelijksche gemiddelde prijs in Januari 3,13. Deze viel tot 2,50 cent in de maanden April, Mei en Juni en steeg tot 2,83 cent in December. In Engeland zijn de prijzen buitengewoon hoog. De tegenwoordige notering van common bar iron is 26 £ per ton en de winsten van de Engelsche ijzerindustrie zijn thans enorm.)

Hoe is het nu met de *vooruitzichten voor de toekomst* gesteld? Dit vraagstuk mag met behulp van het volgend overzicht der ontwikkeling van productie en buitenlandschen handel van de Vereenigde Staten,

Engeland en Duitschland sedert het begin van deze eeuw in het kort nader onder de oogen gezien worden.

Vereenigde Staten (Mill. gross ton)		1903	1913	1919
Ruwijzerproductie	.....	18.09	30.97	30.58
Uitvoer	} van ijzer } en staal- } waren	0.33	2.75	4.39
Invoer		1.18	0.32	0.32
Uitvoersurplus		0.85*)	2.43	4.07

Vereenigd Koninkrijk (Mill. metr. ton)		1903	1913	1919
Ruwijzerproductie	.....	8.95	10.26	7.37
Uitvoer	} van ijzer } en staal- } waren	3.56	4.93	2.22
Invoer		1.30	2.22	0.51
Uitvoersurplus		2.26	2.71	1.71

Duitsch tolgebied (Mill. metr. ton)		1903	1913	?
Ruwijzerproductie	.....	10.09	19.31	?
Uitvoer	} van ijzer } en staal- } waren	3.48	6.50	?
Invoer		0.32	0.62	?
Uitvoersurplus		3.16	5.88	?

Reeds op het einde van de laatste eeuw werden van eene overstroming van Europa door Amerikaansch staal fabels verteld. De Amerikanen zouden, zoo werd beweerd, de goedkoopste ertsen, de meest productieve fabrieken, de bekwaamste arbeiders, de geduchtste commercieele organisatie, enz. hebben, en zij zouden de wereldmarkt gemakkelijk kunnen veroveren. De Amerikaansche staalindustrie breidde zich onophoudelijk en vlug uit, zoo snel en de behoeften in zulk een mate vooruitlopend, dat daardoor eene chronische en bijna permanente bovenmatige productie veroorzaakt werd, die het absorbeërend vermogen van de markt dikwijls te boven ging, haar periodiek schokte en vaak plotselinge prijsdalingen te weeg bracht. Eerst de in 1901 opgerichte U. S. Steel Corporation slaagde erin, nadat zij op het einde van 1903 eene dochtermaatschappij voor den uitvoer gesticht had, langzamerhand een deel harer producten in het buitenland af te zetten. Ook zij echter was niet in staat, hoewel inmiddels de productie-capaciteit van de Amerikaansche staalindustrie die van Engeland en Duitschland gezamenlijk bijna bereikte, te verhinderen, dat een groot gedeelte van hare fabrieken bijna voortdurend stil lag, terwijl de zich snel uitbreidende wereldmarkt hoofdzakelijk door Engeland en Duitschland bediend werd. De Steel Corporation heeft zelfs vanaf 1909, van welk jaar af zij dienaangaande cijfers publiceert, tot 1915, hare productie-capaciteit gemiddeld per jaar slechts tusschen 67 (in 1911) en 90 pCt. (in 1912) kunnen gebruiken. In 1916 konden al hare fabrieken voor den eersten keer gedurende het geheele jaar op volle kracht werken. Tijdens den oorlog ging het namelijk slechts om de productie. De betaling geschiedde door de regeeringen, die met prijzen weinig of geen rekening hielden. Dat het slechts bij wijze van uitzondering mogelijk was, de Amerikaansche staalindustrie tijdens den oorlog op volle capaciteit gaande te houden, heeft echter ook aangetoond dat haar productievermogen de afzetmogelijkheid voor werkelijk productieve doeleinden bijna altijd overtreft. Nu is tijdens den oorlog en sindsdien de productiekraacht van de Amerikaansche ijzerindustrie verder en wel buitengewoon gestegen. Het tegenwoordig productievermogen van ruwstaal wordt op ongeveer 45 millioen, dat van ruwstaal zelfs op 49 millioen ton geschat bij een ruwstaalproductie van ongeveer 34 millioen ton in 1919 en 43,05 en 43,62 millioen ton in 1918 en 1917. De productie-capaciteit van de Vereenigde Staten voor ruwstaal wordt thans geschat bijna dubbel zoo groot te zijn als die van al de andere landen gezamenlijk en wat de z.g. wereldmarkt absorbeeren kan, resp. de omvang van den gezamenlijken staalinvoer van alle andere landen, is in vergelijking met deze enorme hoeveelheid van betrekkelijk weinig beteekenis. Terwijl dus Amerika voor

*) Invoersurplus.

den oorlog ondanks zijn ook toen reeds enorme productie met uitzondering van enkele bepaalde fabrieken en behalve in gunstig gelegen landen tegen de Engelsche en vooral tegen de Duitsche concurrentie niet opgewassen was, heeft de Amerikaansche staalindustrie thans op de wereldmarkt zonder twijfel een veel gunstiger positie. Of zij echter in staat zal zijn, een percentsgewijze grooter aandeel van hare productie dan voor den oorlog en in 1919 uit te voeren, dit zal enerzijds afhangen van de kracht der Europeesche concurrentie, en anderzijds en vooral van de koopkracht der buitenlandsche afnemers. Er werd reeds op gewezen dat de stijging van de vroeger al zeer hooge productiekosten in Amerika nog voortduurt.

Die, landen, voor welke Amerikaansche staalwaren de goedkoopste zijn zullen derhalve een sterken prikkel hebben, een eigen staalindustrie in 't leven te roepen of zij zullen, indien zij hiertoe niet in staat zijn, het verbruik van staal zooveel mogelijk moeten beperken.

In de ijzerindustrie van het Europeesche continent heeft de afloop van den oorlog verschuivingen van de grootste economische en ook politieke beteekenis ten gevolge gehad. Volgens de tabel aan het begin van dit artikel stond Frankrijk met betrekking tot zijn ertsproductie reeds voor den oorlog op de derde plaats na de Vereenigde Staten en het Duitsche tolgebied voor Groot-Brittannië. Nu neemt Frankrijk ver voor Engeland de tweede plaats in, terwijl Duitschland zijn vroegere sterke positie heeft verloren. En daarbij was Duitschland reeds voor den oorlog in veel grootere mate dan ieder ander land van den invoer van ijzererts afhankelijk. Deze bedroeg in 1913 14,02 millioen ton (en wel hoofdzakelijk uit Zweden, Frankrijk en Spanje), dat is ongeveer 8 pCt. van de toenmalige wereldproductie. (De invoer van ijzererts in Groot-Brittannië bedroeg in 1913 7,44; 1918 6,58 en 1919 5,20 millioen ton.) Met het ertsinvoersurplus van Duitschland stond dit land te zamen met de eigen productie in 1913 47,35 millioen ton, d.i. meer dan 27 pCt. van de gezamenlijke wereldproductie ter beschikking. Daarvan waren echter slechts 7,48 millioen ton, dus nog niet zesde deel Duitsche erts, resp. uit het thans verkleind rijksg gebied afkomstig. Want van de ertsproductie van 35,94 mill. ton in 1913 kwam 21,13 uit Lotharingen en 7,33 uit Luxemburg. Deze ertsgebieden liggen thans buiten het Duitsche rijk. Tot de ruw-ijzerproductie van het Duitsche tolgebied in 1913 droeg Lotharingen-Luxemburg 33,24 pCt., het Saar-district 7,1 pCt. en Opper-Silezië ongeveer 5 pCt. bij. De verliezen aan kolenbezit zijn in het Westen geringer. Uiterst gevoelig zouden deze echter zijn, indien Opper-Silezië aan Polen zou verloren gaan. Daarbij komen de bekende zware kolenleveringsverplichtingen aan de Entente-Staten.

Of, in hoeverre en in binnen welken tijd de in Frankrijk gekoesterde plannen omtrent den opbouw van een reusachtige staalindustrie zich zullen laten verwezenlijken, dat zal voor de toekomst van de wereldmarkt der staalindustrie van uiterst groote, bijna beslissende beteekenis zijn.

Voor den oorlog betrokken Lotharingen en Luxemburg cokes uit het Saar- en vooral uit het Ruhr-district en de cokes-kwestie blijft voor Frankrijk nog op te lossen. In ieder geval heeft echter Frankrijks positie, wat de ijzer-industrie betreft, in vergelijking met den tijd van voor den oorlog een buitengewone verbetering ondergaan, in de eerste plaats door de zeer aanzienlijke uitbreiding van deze industrie, die tijdens den oorlog in het onbezet gebleven deel van het land heeft plaats gehad, en in de tweede plaats door die, welke een gevolg is van de toevoeging van het Saar-gebied en van Lotharingen aan Frankrijk.

De ruw-ijzerproductie van Frankrijk bedroeg voor den oorlog ongeveer 5,3, de staalproductie 4,7 millioen ton. Lotharingen had in 1913 een ruwijzer-productie van 3,86 en een staalproductie van 2,29 mill. ton.

Deze getallen zijn voor het Saar-district 1,37 en 2,08 mill. ton. Met Lotharingen zijn een aantal van de grootste fabrieken der Duitsche ijzer-industrie in het bezit van Frankrijk gekomen, zoo de Rombacher-Hütten, de hoogovens in Uckinggen van de firma Stumm, de Kneuttingen-Hütte van Aumetz-Friede, de Karls-Hütte bij Diedenhofen van de firma Röckling, de fabrieken van Wendel in Hayingen, welke wel is waar reeds zeer lang onder Fransche contrôle hebben gestaan en ook na 1871 Fransch gebleven zijn. Voorts de reusachtige fabrieken van Thijssen in Hagendingen, dat thans Hagendange heet, welke als een wonder van ingenieurskunst werden geroemd. Verder heeft Frankrijk in het Saar-district ter beschikking de groote fabrieksinstallaties van Stämm, Röckling en in Burbach bij Saarbrücken en ten slotte de geheele industrie van Luxemburg, onder deze de groote werken van Duitsch-Luxemburg, Düdelingen, Gelsenkirchen enz. De ondervindingen en de resultaten van den arbeid van tientallen jaren zijn daardoor Frankrijk in den schoot gevallen.

Duitschland geraakt echter door de noodzakelijkheid van vermeerderden ertsinvoer voor de in zijn bezit gebleven ijzerwerken met betrekking tot deze voor het land belangrijkste industrie in verhoogde mate afhankelijk van het buitenland en het aantal van de onmisbare grondstoffen voor welker invoer Duitschland met den invoer van afgewerkte producten moet betalen, wordt vermeerderd door een zeer belangrijke post. Men zal misschien hiertegen aanvoeren dat de zaak niet zoo tragisch is. De erts zijn, zal men zeggen, voorhanden, zooals vroeger en men zal Duitschland met valuta-leeningen helpen, om voor zich de noodige erts, alsook andere grondstoffen tijdens den zwaren overgangstijd te verschaffen. Deze en dergelijke tegenwerpingen zijn echter slechts gedeeltelijk juist. In de eerste plaats geeft het bezit van erts den bezitters meestal aanleiding, erop bedacht te zijn, deze zelf te verwerken. Voorts groeit het aantal van de mededingers naar erts onophoudelijk.

En de valuta-leeningen! Hoezeer wordt haar beteekenis overschat! Maar daarvan afgezien, mag een land met een zoo groote industriele bevolking, zooals Duitschland, bij dekking van zijn meest uiteenlopende behoeften niet van valuta-leeningen, dus van de gunst van anderen afhankelijk zijn.

Daar men nu echter eenmaal met de gegeven wereldconstellatie moet rekening houden, zoo zijn natuurlijk valuta-leeningen voor Duitschland bitter noodzakelijk. Wie zijn been verloren heeft, moet zich met een kunstbeen behelpen en het is altijd nog beter gebrek te lijden, dan te verhongeren. Gebrek en ondervoeding zal echter het lot zijn van een groot gedeelte van het Duitsche volk in de volgende tientallen van jaren, indien het niet binnen korten tijd erin slaagt, de productie van den eigen grond aanmerkelijk te verhoogen. Daarin moet het voornamelijk zijn heil zoeken, daardoor in de eerste plaats zijn lijdensweg bekorten. Toch moet men zijn verwachtingen vooral niet te hoog spannen. De volkeren en zeker niet het grootkapitaal van Amerika en Engeland, welke voornemens zijn grondstoffen, nl. de door hen in beslag genomen rijkdommen, in Duitschland te laten afwerken, zullen den Duitschen loonarbeid niet juist den afzet van bijzonder winstbrengende producten van groote waarde toestaan. Reeds voor den oorlog werd over de Duitsche concurrentie in de geheele wereld veel geklaagd en dikwijls terecht. Waar zullen nu de markten vandaan komen, wanneer Duitschland nog een grooter deel van zijn industriele productie, van de voortbrengselen van zijn noodzakelijk slecht beloonde arbeid in het buitenland moet ter markt brengen. Men kan het levenspeil van een groot industrievolk niet degradeeren, zonder dat de arbeid van de andere volkeren daardoor mede neergetrokken wordt en het zoogenaamde veredelingsverkeer, waar-

mee Duitschland bezig gehouden zal worden, heeft veel nauwere grenzen dan vele van hen thans erkennen, die daarvoor propaganda maken.

En juist door den afzet van de voortbrengselen van zijn ijzerindustrie, die de wereldmarkt sedert het begin van onze eeuw in snel toenemende mate begon te beheerschen, werd Duitschland in staat gesteld zijn vlug groeienden invoer te vereffenen. Door verminderde mogelijkheid te produceeren, belemmerde en duurder productie aan den eenen kant, door verscherpte concurrentie van het buitenland (Engeland, België en Amerika) aan den anderen kant zal Duitschland in de toekomst op de wereldmarkt van de staalindustrie slechts een veel minder aanzienlijke plaats innemen, dan voor den oorlog. Slechts door verregaande verfijning zal Duitschland in staat zijn te concurreren. Concurrentie is echter uitgesloten met betrekking tot de „zware” producten, ten aanzien waarvan Duitschland voor den oorlog een overheerschende positie heeft gehad.

Tengevolge van de noodzakelijkheid met het materiaal uiterst spaarzaam te zijn, zal Duitschland in de toekomst op het gebied van de „zware” ijzerindustrie in 't geheel niet kunnen uitvoeren of slechts zeer weinig. Het tijdperk van het goedkope Deutsche staal is nu heelemaal afgelopen. De concurrentie ervan was weliswaar voor de andere productie-landen zeer onaangenaam, doch ze heeft tot de uitbreiding van het verbruik van zoovele andere industrieën, tot vergemakkelijking van den spoorweg-, scheepbouw enz. en daardoor tot verhooging van de cultuur in alle landen zeer veel bijgedragen. Van de vele belangrijke omwentelingen van economischen aard, tengevolge van den wereldoorlog is dit feit een der allerbelangrijkste.

J. SINGER.

DE RIJKSMIDDELEN.

In dit nummer treft men aan het gebruikelijk overzicht met bijlagen van de opbrengst der Rijksmiddelen over de maand Mei 1920, vergeleken met de overeenkomstige cijfers van Mei 1919.

De oorlogswinst- en verdedigingsbelastingen brachten tot dusver in totaal op f 733.116.605, waarvan f 541.776.643 op rekening komt van eerstgenoemde heffing.

Met inbegrip van de opcenten ten behoeve van het Leeningfonds — behalve die op den suikeraccijns, welke geene verzwaring van belastingdruk medebrachten — is dus in totaal f 889.176.570 ontvangen uit belastingheffing, die haren grond vindt in de buitengewone omstandigheden.

De gewone middelen brachten in de afgelopen maand f 41.140.323 op, tegen f 28.857.970 in Mei 1919 en vertoonen mitsdien een vooruitgang van f 12.282.353. De opbrengst in de eerste vier maanden van 1920 overtrof de raming met f 21.674.838, terwijl de opbrengst in Mei 1920 de raming met f 15.337.281 overtrof. Tot dusver overtrof de opbrengst van 1920 de raming derhalve met f 37.012.119.

Indien de middelen ook in de volgende maanden van 1920 zoo ruim vloeien zou de oorspronkelijke raming met 90 à 100 miljoen worden overschreden. Weliswaar komt zij niet geheel aan het dienstjaar 1919 ten goede, doch er is geen reden om aan te nemen, dat het bedrag, hetwelk van die overschrijding aan vroegere dienstjaren moet ten goede komen, niet in het jaar 1921 ev. ten voordeele van het dienstjaar 1920 zal worden ontvangen.

Tegenover dit gunstig verschijnsel moet echter met nadruk worden gewezen op de zware eischen, die in de naaste toekomst aan de schatkist zullen worden gesteld en die voornoemd bedrag van f 100.000.000 zeer verre overtreffen.

In de Memorie van Antwoord naar aanleiding van het Voorloopig Verslag der Commissie van Rapporteurs over de Staatsbegroting van het dienstjaar 1920

(Handelingen Eerste Kamer 1919, 1920, blz. 334 vlg.) werd het tekort op den gewonnen dienst van het dienstjaar 1920 op f 30.000.000 geraamd, terwijl voorts werd becijferd, dat dit tekort door de aldaar genoemde in de naaste toekomst te verwachten uitgaven tot f 143 miljoen zou stijgen.

In dit totaal waren niet begrepen de belangrijke kosten, welke de regeling van de vrijwillige ouderdomsverzekering gedurende den overgangstijd voor het Rijk zal medebrengen. Deze kosten, welke in het voor de schatkist ongunstigste geval tot f 31.000.000 zouden stijgen, zijn voor een juiste raming niet vatbaar, evenmin als de nog te verwachten uitgaven voor de volksgezondheid, de onderwijzerssalarissen, voor tijdelijke bijdragen ingevolge de woningwet, voor den aanleg van tramlijnen e.d.

Voormeld bedrag van f 143.000.000 moet voorts worden vermeerderd met de volgende bedragen: wegens het verhoogen met 40 inplaats van met 20 pCt. van reeds toegekende pensioenen f 4.000.000; wegens het bedrag, dat van de aanhangige suppletore verhoogingen ten laste van den gewonnen dienst komt ruim f 13.500.000; geraamd tekort f 160.000.000, afgezien van voornoemde niet voor raming vatbare uitgaven.

Uit het vorenstaande volgt, dat, ondanks de zoo sterke stijging van de opbrengst der belastingen, aan een verdere versterking der middelen niet zal zijn te ontkomen en tevens dat die stijging geene aanleiding zal mogen opleveren voor het brengen van wijziging in de overtuiging, welke de Regeering in Troonrede en Millioenennota reeds tot uiting bracht, dat, wanneer aan de eischen, die een onafwijsbaar en urgent karakter dragen zal zijn voldaan, niet mag worden voortgegaan met het leggen van steeds nieuwe lasten op 's Rijks schatkist.

Tot de gunstige resultaten van Mei 1920, in vergelijking met Mei 1919 droegen alle middelen bij, behalve de grondbelasting, de personeele belasting, de belasting op gouden en zilveren werken, het statistiekrecht, de Staatsloterij, en de akten voor de jacht en visserij.

De lagere opbrengst van de grondbelasting is toe te schrijven aan vertraging bij de aanslagregeling, die gewoonlijk op 25 Januari gereed is, doch in dit jaar eerst in de maand Maart kon worden vastgesteld.

De lagere opbrengst van de personeele belasting is een gevolg van de vertraging, welke de aanslagregeling ondervindt door de herschatting van meubilair en huurwaarden.

De meerdere baten uit inkomsten- en vermogensbelastingen zijn in hoofdzaak toe te schrijven aan de, met ingang van 1 Mei 1919 in werking getreden tariefsverhoging ingevolge de wetten van 11 April 1919, (Staatsbladen Nos. 169 en 170); deze wetten deden in Mei 1919 hunnen invloed nog niet gevoelen.

De meerdere opbrengst van de dividend- en tantième-belasting is hieraan toe te schrijven, dat de wet op die belasting, alhoewel zij met ingang van 1 Mei 1918 in werking trad, eerst in 1919 haren invloed begon te doen gevoelen en in Mei 1919 in vergelijking met Mei 1920 nog slechts weinige aanslagen werden ingevorderd.

De hogere opbrengst van den suikeraccijns is voornamelijk te danken aan het meerder verbruik tengevolge van den gerezen loonstandaard.

De meerdere opbrengst van den wijnaccijns hangt vermoedelijk samen met den ruimeren invoer tengevolge van den lageren frankenkoers.

De stijging van den gedistilleerdaccijns is een gevolg van het ophouden der rantsoeneering van grondstoffen, terwijl voorts valt te wijzen op de met 7 April 1919 ingegane tariefsverhoging. In Mei 1919 is weinig veraccijnsd, omdat in April 1919 tegen het lagere accijnsbedrag zeer veel was uitgeslagen.

De stijging in de opbrengst van den zoutaccijns hangt samen met een toenemende productie, die van den geslachtsaccijns met de hogere vee prijzen, die

van den hieraccijns met den grotereren voorraad grondstoffen.

Het ruime vloeien van de zegelrechten zal wel zijn te danken aan de met ingang van 1 Augustus 1919 in werking getreden wet van 27 Juni 1919 (Staatsblad No. 432) tot wijziging der Zegelwet 1917 en aan de verscherping van het toezicht.

De zeer belangrijke toeneming van het Registratie-recht houdt verband met meerdere overgangen van vast goed, met het grooter aantal uitgiften van nieuwe aandelen in Naamlooze Vennootschappen e.d.

De stijging in de opbrengst der invoerrechten is een gevolg van prijsstijging, van toenemenden invoer en van het inhalen van den achterstand na het einde van de transportstaking.

Het statistiekrecht bracht minder op tengevolge van afneming van den uitvoer door den hoogen stand van den gulden.

De belasting op gouden en zilveren werken vloeide trager waarschijnlijk door de vermindering der oorlogswinsten.

LONDENSCHÉ CORRESPONDENTIE.¹⁾

De voorgestelde heffing ineens van oorlogsvermogens; de onderhandelingen met Krassin; de zilverpositie.

Onze Londensche correspondent schrijft ons d.d. 19 Juni 1920:

We have not yet finished with the agitation connected with the proposed *Levy and Capital* acquired during the War. Officially killed a fortnight ago, its ghost continues to walk and the vehemence of the opposition to the whole financial policy of the Government shows no sign of abatement. This week a new and formidable critic has emerged in the person of Mr. Reginald McKenna, himself an ex-Chancellor of the Exchequer, and now Chairman of the largest English Joint-Stock Bank, the London Joint City and Midland Bank, and, bitterest stroke of all, the author of the Excess Profits Duty. His argument that the limits of taxation have been reached has attracted much attention, although it is made the subject of some criticism in to-days „Economist”, and has furnished the occasion of some financial sermons both by the Liberal Opposition Press and by the business community, which desires to kill the Excess Profits Duty. Briefly put, Mr. McKenna estimates the pre-war excess of production over consumption at 600 millions sterling. Of this amount, 400 millions represented capital savings reinvested, 200 millions were appropriated by the Government. As the pre-war pound was worth in purchasing power two and one third times the present pound, it follows that, assuming no change in the national productivity, the 600 millions would represent about 1400 millions to-day. But present productivity is only about 80 pCt. of the pre-war figure. Consequently, considering the necessity of continued saving, the limit to the taxable capacity of the nation was about 1000 millions sterling, and the net conclusion to which, Mr. McKenna came, was that as this amount was actually exceeded in the current tax proposals there was actually heavy over-taxation of the nation. The result was a stripping of industry of its indispensable capital funds, with a consequent dependence of industry on the banker. His speech concluded with an attack on the Excess Profits Duty. This speech was delivered at the dinner of the National Union of Manufacturers last Monday. At the meeting which preceded it, some violent speeches had been delivered, directed both against the tax and against the Chancellor himself. It must be recogni-

¹⁾ Wij meenen in den geest van onze lezers te handelen door deze brieven in hun oorspronkelijken vorm weer te geven. — Red.

sed that Mr. Chamberlain's position is an exceedingly difficult one. Quite apart from the urgent need for as much money as he can lay his hands on, his speech on the War Levy in the House of Commons, though a very able speech, was based on a line of argument which practically forces him, *faute de mieux*, to retain existing taxes. The Select Committee of the House of Commons had proposed a scheme which was estimated to bring in about M. £ 550, collected from 75000 persons. Their scale began only with fortunes which were over £ 25000 before the War: there being a graduated scale which exempted the whole of the increase if the pre war fortune was below this amount, and which ended by taking 30 pCt. of the increase when the pre war wealth was over half a million pounds. This scale was chosen in preference to two scales proposed by the Board of Inland Revenue, which would have brought in £ 900 and £ 1000 millions respectively. Mr. Chamberlain had little difficulty in showing that of this £ 500 millions, only £ 350 millions could be collected within 3 years, the remainder would have to be spread over as long a period as, ten years if injustice was to be avoided to individual cases, and based the case for rejection in part on the ground that „As a fiscal expedient the levy is a failure. . . the Excess Profits Duty in the same period will produce nearly twice as much if profits continue at anything like the present rate.” Hence if he is to meet the supporters of the Levy on his chosen ground, he cannot reject the duty without deepening the suspicion already widespread in certain circles that the Government is the tool of financial and business interests.

The controversy has yielded certain information of general as well as fiscal interest. It appears that the estimate of the well-known economist and statistician, Dr. J. C. Stamp, published in the „Economic Journal” in Sept. 1918, that the aggregate net increase in the value of all property during the War was about £ 5300 millions, (6300 millions increase as against 1000 millions decrease in the separate items), was an over estimate. The question was gone into by the Board of Inland Revenue, their estimate of net increase being £ 4000 millions (£ 5065 increase against £ 1075 millions decrease in the separate items). The question as to how much wealth is available for a levy of course depends on the distribution of these losses amongst individuals whose aggregate wealth has increased or decreased, for the rise in the value of one item of property held by an individual whose net wealth has fallen will not expose him to the levy. The net effect seems to be that the increase of wealth in the hands of individuals whose total wealth has also increased is some £ 4200 millions of which £ 1334 millions are held by persons whose total wealth is under £ 5000 per head (and who would therefore be exempt from the levy, even on the Inland Revenue basis), whilst the remainder is held by 300.000 persons in the following categories.

	Total wealth between	Number of Individuals.	Increase of wealth millions.
Between	£ 5.000 — £ 10.000	106.500	£ 288
„	£ 10.000 — £ 75.000	120.000	£ 549
„	£ 25.000 — £ 50.000	42.300	£ 432
„	£ 50.000 — £ 100.000	17.870	£ 407
„	£ 100.000 — £ 250.000	9.700	£ 469
„	£ 250.000 — £ 500.000	2.575	£ 314
„	£ 500.000 — £ 750.000	565	£ 129
„	£ 750.000 — £ 1.000.000	200	£ 64
„	£ 1.000.000 and over.	280	£ 200

This mornings press announces some concessions with regard to the Excess Profits Duty. These concern the statutory percentage — the rate of interest allowable — and the relief to be given to small businesses. New capital employed by pre-war firms and companies will have their statutory percentage increased to 12 pCt. and 10 pCt., as against existing rates of 11 pCt. and 9 pCt.: new firms started during the

war will of course enjoy these new rates on the whole of their capital. Small businesses making not more than £2000 profit will also obtain further benefits, for the tax free amount has been raised: the addition to the tax free amount is no longer to be one fifth of the amount by which the profits fall short of £2000, but one fifth of the amount by which profits fall short of £4000, plus £200 in each case. Finally, in the case of small businesses managed by the proprietors, the pre war profits „may be taken to be a sum equivalent to £500 for each working partner, working full time in the management, plus the statutory percentage of the pre-war capital,” (official explanation published this morning), but this concession is made subject to the condition that pre war profit worked put in this way shall not exceed £750 for each working partner. It remains to be seen whether these concessions will diminish the undoubted feeling against the Act.

We hear little of the *negotiations with M. Krassin*, and that little is not very encouraging. The demands now being pressed by the British Government for recognition of pre war debts and compensation are not in themselves unreasonable, but they are capable of being used in such a way as to make the position of the Soviet delegates impossible vis-à-vis of their own supporters. M. Krassin is stated to be retorting by a demand for the carrying out of the treaty obligations assumed by the Entente towards the old régime, and for compensation for the losses caused by the emigré wars. The agitation against any dealings with Soviet authorities continues unabated. The Minister for War (Mr. Churchill) contributed a sensational article to a Northcliffe paper last Monday, charging the Soviet régime with the whole of the distress to which Russia is now subject. This was followed by the same paper obtaining M. Millerand's approval of the thesis. Clearly, the Government of Mr. Lloyd George is a house divided against itself. Mr. Lloyd George has committed himself to the view that there are materials available for export in Russia, and we now learn from Paris that M. Krassin has given some statistics bearing on the subject. It appears that negotiations with English boot-centres have not been successful, owing to the financial proposals being unsatisfactory. Altogether, it is not possible to be very optimistic on the subject.

The City seems, apart from the permanent pre-occupation with Government extravagance, of which we have had fresh examples this week, to be mainly concerned with *the silver situation* and the Indian Exchange. An altogether anomalous position is developing. The rupee is worth about 1/10-11 d. in paper sterling, whereas it is the object of the Indian Government to maintain parity with gold at the rate of 2 shillings to the rupee. Since the paper sterling is worth only sh. 3.96 gold, the present sterling rupee exchange is altogether unexpected, and is of course due to the fall in silver. At the same time, the internal Indian rupee rate against gold is very confusing, being both 15 rupees to £1 and 10 rupees to £1, according as to whether the Indian Government is selling gold for rupees, or rupees for gold. There is much adverse comment on the policy of selling drafts at limited amounts on England at about 2/4 the rupee, to exchange dealers, who are netting large profits by reselling at 1/10 per rupee. The trade situation is suffering by the fall in silver, since this reacts on the textile trades, but it should help to reduce prices for Indian produce. The difficulties are well illustrated by the almost complete failure of a new Housing issue, for £4½ millions, borrowed by Bradford, Cardiff and Croydon. The two first named cities must have been greatly enriched by the war, yet the underwriters have had to take up 84 pCt. of the Cardiff issue, and 60 pCt. of the Bradford issue: whilst 77 pCt. of the Croydon issue is left on their hands.

The housing problem is one of the most serious causes of Labour unrest at the present time, and this week we have had what is probably the most extravagant expenditure on display during the Ascot race week within experience- one paper estimating the expenditure at £2 millions.

This weeks *bank return* and currency note return are both more satisfactory: the stock of gold in the bank has risen by £983.424, whilst the active circulation is down by £201.495, thus the banking reserve is increased by £1.184.919. Other deposits are decreased by no less than £4.320.309: Public Deposits have increased by £817.694. The reserve ratio has improved to 14¼ pCt. Currency notes show an increase of £599.393 against an increased holding of Bank of England notes of £350.000, so that the uncovered issue has expended by £249.393: the ratio to cover (gold and Banknotes) now being 10.985 pCt. as compared to 10.905 pCt. a week ago. A small improvement is also to be noted in the floating debt, which was £1301,020,000 on June 12, 1920 as compared with £1305,854,000 on June 5; Treasury Bills outstanding increasing by £6,216,000 whilst advances by the Bank of England and Government Departments (Ways and Means Advances) falling by £11,050,000.

The May Foreign Trade Returns are as follows:

	Food, Drink and Tobacco	Raw materials and articles mainly unma- nufactured	Articles wholly or mainly manu- factured	Total, including miscellaneous and unclassified
May 1920				
		(In £ 1000 Stg.)		
Imports:	64,993	60,509	40,580	166,334
Exports:—				
British	4,020	13,211	100,727	119,319
Foreign & Colonial	3,376	11,975	4,897	20,260

The *weight* of the Imports as estimated is: (1000 tons)

May, 1920	1,296	1,986	594	3,896
May, 1913	1,534	2,302	659	4,496

A fuller examination of the significance of these figures will be made in a future article, when the returns for the whole six months will be available.

AANTEKENINGEN.

Goudafgifte door circulatiebanken.
— In het 22 dezer uitgebrachte Verslag van den President der Nederlandsche Bank treffen wij de volgende beschouwingen inzake goudafgifte door circulatiebanken, inzonderheid door de Nederlandsche Bank, aan:

De verwachting, dat met het eindigen van het wapengeweld ook de rust in het internationale geld- en handelsverkeer zou terugkeeren, en daardoor weder meer normale omstandigheden verkregen zouden worden, is in het afgelopen jaar nog niet verwezenlijkt. Integendeel zijn in verschillende landen de moeilijkheden nog steeds toeneemend geweest, zoowel wegens den vrij plotseligen overgang van eenen oorlogs- in eenen vredes-toestand, waaraan het ontworpen maatschappelijk leven zich wederom moest aanpassen, als wegens de politieke en revolutionaire woelingen in een aantal landen, waarvan de gevolgen zich in nog veel ernstiger mate deden gevoelen dan de stoornissen tijdens den oorlog. De wisselkoersen gaven dan ook cijfers te aanschouwen aan welke mogelijkheid vroeger niemand had durven denken.

Natuurlijk was er in die omstandigheden voor verschillende landen geen sprake meer van goudafgifte om hunne wissel-pariteiten te handhaven; hieronder vallen in de eerste plaats de midden-Europesche rijken, ook de nieuw gevormde Staten, omdat hun goudvoorraad of geheel, of in verhouding tot hunne circulatie te veel was uitgeput. Doch ook andere landen, wier goudvoorraad in verhouding niet zoo sterk verminderd was, zijn in het afgelopen jaar niet tot goudafgifte overgegaan, of hebben die goudafgifte tot enkele gevallen beperkt. Zoo o.a. de Scandinavische landen, Zwitserland en Spanje van de neutrale, Engeland, Frankrijk en Italië van de oorlogvoerende landen; Engeland zond slechts een zeker bedrag aan goud naar de Verenigde Staten voor aankoop van zijne eigene schuldbrieven

in de markt, dus voor een doel, niet te brengen onder handhaving van wisselpariteiten, als vóór den oorlog.

Slechts de Vereenigde Staten van Amerika gaven vrijelijk goud af; reeds is het vermoeden uitgesproken, dat ook dit financieel krachtige land niet lang daarmee zal voortgaan.

Wij hebben in het afgelopen boekjaar nog goud afgegeven voor zuiver Nederlandsche belangen, voornamelijk aan Zwitserland en aan onze koloniën, ten bedrage van f 37.813.000,—. De vermindering van onze voorraad goud bedraagt iets minder, doordat wij in staat zijn geweest enkele partijen goud in het buitenland en hier te lande over te nemen.

Terwijl wij in het vorig boekjaar ook goud hebben afgegeven aan Scandinavië en Spanje, hielden goud-afgiften van zelf op ten opzichte van die landen, welker valuta beneden de onze terugliep. Tot goudafgiften aan Amerika, toen de Amerikaanse koers boven onze pariteit noteerde, werd niet overgegaan, omdat het duidelijk werd, dat door goud-afgifte onze pariteit tegenover dat land op den duur niet te handhaven zou zijn, en bovendien het af te geven goud vermoedelijk ook voor andere doeleinden zou worden gebezigd. De goud-afgiften aan ons Indië werden in den loop van het thans beëindigde boekjaar gestaakt en onze verwachting, dat de Indische koers niet ernstig zou schommelen na staking dier goud-afgiften voor Indische rekening, is uitgekomen; na enkele dagen in October 1919 tot ten hoogste 104½ te zijn opgelopen, is de koers doorlopend 101½ à 101¾ genoteerd geweest.

Wijziging in de organisatie der Londense Effectenbeurs. — Bij eene stemming waaraan meer dan de helft der leden van de Stock Exchange te Londen deelnamen — welke deelneming bij de onverschilligheid die de leden de laatste jaren toonden ten aanzien der zaken van de Stock Exchange, gunstig wordt geacht — zijn de in ons nummer van 9 dezer vermelde voorstellen in zake wijziging van de organisatie der Stock Exchange te Londen aangenomen, zoodat op de basis van die voorstellen de onderhandelingen tusschen de eigenaren en de leden dier Beurs om aan de „Dual Control” een einde te maken, zullen worden voortgezet. Het is nog niet zeker of zij tot een bevredigend einde zullen voeren, daar sommige aandeelhouders den geboden prijs van £ 3.600.000 over 30 jaar voor de bezittingen der Stock Exchange Company niet hoog genoeg achten. De shares, die voor de bekendwording der voorstellen 122 noteerden, doen na de aanneming 119.

ONTVANGEN:

Annuaire international de Statistique, publié par l'Office permanente de l'Institut international de statistique. IV. Mouvement de la population (Amérique). La Haye 1920.

Natur und Lebensbedingungen in tropischen und tropennahen Gebieten, von Dr. Karl Sapper. Auslandswegweiser, herausgegeben von dem Hamburgischen Welt-Wirtschafts-Archiv und dem Ibero-amerikanischen Institut: 3. Band. Hamburg 1920.

Brasiliën, von Adolf Bieler. Auslandswegweiser, herausgegeben von dem Hamburgischen Welt-Wirtschafts-Archiv und dem Ibero-amerikanischen Institut: 4. Band. Hamburg 1920.

Nützliche Winke für Auswanderer nach Brasiliën; herausgegeben auf Veranlassung und unter Mitwirkung der Einwanderer-Beratungsstelle der Deutschen Kolonie in Rio de Janeiro von Dr. H. Hinden. Hamburg 1920.

Gedenkboek 200-jarig bestaan der Maatschappij van Assurantie, Discontering en Beleening der stad Rotterdam, anno 1720. Rotterdam 1920.

OVERZICHT VAN TIJDSCHRIFTEN.

De Economist. — 's-Gravenhage, 15 April 1920.

H. P. Cramer, Het wetsontwerp op de grondbelas-

ting; R. A. Gorter, De eerste stap op het terrein der arbeidswetgeving in Nederland (1835—1840); Mr. E. C. van Dorp, De loonactie op den verkeerden weg.

Idem. — 's-Gravenhage, 15 Mei 1920.

Prof. Mr. Dr. I. B. Cohen, Agrarische vraagstukken; Prof. Mr. D. van Blom, Huurbijlagen en huurverhoogen; L. J. v. d. Waals, De scheepvaartwet 1850, S. no. 47; Dr. E. M. A. Timmer, Grepen uit de geschiedenis der Delftsche brouwering.

Journal des Economistes. — Parijs, Mei 1920.

Yves-Guyot, Les nouveaux impôts; W. M. J. Williams, Le budget britannique; A. Raffalovich, Un chapitre d'histoire monétaire en Angleterre; G. de Ncuviou, Les grandes compagnies de chemins de fer en 1919; E. B., La journée de huit heures. — Les salaires et la production; A. Massip, Pétition des chauffeurs de taxis à messieurs les députés; G. de Nouviou, La situation économique et financière du Japon en 1918—1919; B. L. L. E., La ligue du libre-échange (mai 1920); A. Raffalovich, Les vœux de la conférence parlementaire internationale du commerce.

Weltwirtschaft. — Berlijn, Mei 1920.

Prof. Dr. R. Sieger, Zur Geographie der Spurweiten; C. v. Kugelgen, Das Deutschtum in den Baltischen landen; Wernekke, Die geplante Fährverbindung zwischen England und Schweden; Dr. Pfitzner, Die Indische Grosseisenindustrie; v. Zastrow, Die Wahlen in Südafrika und ihre Bedeutung für das Deutschtum in Südwestafrika.

Journal de la Société de Statistique de Paris. — Parijs, April 1920.

G. Cadoux, Nos richesses nationales latentes en carburants; M. Dewavrin, L'industrie minière et métallurgique au Canada; M. Dewavrin, Quelques chiffres à propos des élections sénatoriales.

The Bankers' Magazine. — Londen, Mei 1920.

F. Morris, The fallacy of high wages; B. White, Allied war emergency money.

Tijdschrift voor Economische Geographie. — 's-Gravenhage, 15 April 1920.

Prof. Dr. H. Blink, Hongarije naar zijn staatkundige en economische ontwikkeling, I; Ontstaan van het land en van den staat (met kaartje); De ontwikkeling en beteekenis van het spoorwegnet in Argentinië (met kaartje); J. C. Baars, Apeldoorn als opkomend centrum; Prof. Mr. J. C. Kielstra, Suriname's economische opkomst.

Idem. — 's-Gravenhage, 15 Mei 1920.

Prof. Dr. H. Blink, Hongarije naar zijn staatkundige en economische ontwikkeling (vervolg en slot); R. Gelpke, Het behoud van de bij tractaat geregelde Rijnvaart tusschen Basel en Rotterdam als hoofdverkeersweg te water; Prof. Dr. H. Blink, De oliepalm, zijn verbreiding en economische beteekenis, en als nieuwe cultuur in Nederlandsch Oost-Indië; Eetbare vogelnestjes op Java en eetbare aarde; Ir. J. Koomans, IJzer- en staalindustrie in Nederlandsch Oost-Indië.

The geographical Journal. — Londen, April 1920.

F. H. Sijkes, Imperial air routes; E. H. Keeling, In northern Anatolia, 1917; A. Sharpe, The hinterland of Liberia; G. G. Chisholm, The free city of Danzig; Geography at the congress of Paris, 1919; E. Heawood, A masterpiece of Joan Blaeu.

De Indische Gids. — Amsterdam, Mei 1920.

J. F. H. A. Later, De volkslectuur in Nederlandsch-Indië; H. ten Kate, Op het Janggebergte; A. K. Gysberti Hodenpöjl, De inkomsten van een rechtschapen Gouverneur van Ceylon in den Compagniëstijd.

MAANDCIJFERS.

HANDELSBEWEGING OVER DE MAAND APRIL 1920

(volgens de groepen der naamlijst van goederen, opgesteld door het Centraal Bureau voor de Statistiek.)

Groepen	Invoer		Uitvoer		Saldo Invoer		Saldo Uitvoer	
	Gewicht	Waarde	Gewicht	Waarde	Gewicht	Waarde	Gewicht	Waarde
I Dieren en dierlijke producten	K.G.	Gulden	K.G.	Gulden	K.G.	Gulden	K.G.	Gulden
II Plantaard. voortbrengselen	5.968.389	5.673.710	25.026.897	21.469.107	—	—	19.058.508	15.795.397
III Mineralen, metalen en niet in andere groepen opgenomen fabrik. daarv.	106.443.417	40.787.739	117.437.282	19.430.598	—	21.357.141	10.993.865	—
IV Meel en meelfabrikaten	659.519.401	58.577.739	54.491.409	11.085.291	605.027.092	47.492.448	—	—
V Chemische producten, geneesmiddelen, verfwaren en kleurstoffen	2.565.809	1.505.029	8.679.175	2.764.670	—	—	6.113.366	1.259.641
VI Olie, hars, was, pek, teer en distillatieproducten van teer; fabrikaten van deze stoffen, n. a. g. ..	9.969.663	4.918.885	3.408.180	2.826.132	6.561.483	2.092.753	—	—
VII Hout en fabrikaten van hout en dergelijke stoffen; meubelen, v. a. s.	81.650.970	21.575.849	10.455.878	11.318.224	71.195.092	10.257.625	—	—
VIII Huiden, vellen, leder en lederwerk	67.131.393	9.898.301	2.867.927	756.951	64.263.466	9.141.350	—	—
IX Garens, touw en touwwerk, weefsels en stoffen, kleederen en modewaren	773.043	3.862.462	1.697.517	4.405.264	—	—	924.474	542.802
X Aardewerk, porselein, pottenbakkerswerk, gebakken steen en andere kunststeen	2.982.495	20.729.199	2.542.438	13.435.103	440.057	7.294.096	—	—
XI Glas	17.325.103	1.567.945	5.375.528	542.305	11.949.575	1.025.640	—	—
XII Papier	2.508.874	1.020.763	2.772.594	1.002.194	—	18.569	263.720	—
XIII Voedings- en genotmiddelen, niet genoemd in de groepen I, II, IV en VI	4.767.770	3.036.515	5.535.470	1.996.967	—	1.039.548	767.700	—
XIV Rijtuigen, voertuigen, vaartuigen en vliegmaschinen	14.276.972	10.674.536	14.989.357	10.868.316	—	—	712.385	193.780
XV Andere goederen dan gebracht onder de groepen I tot en met XIV	7.051.866	5.418.107	484.220	380.339	6.567.646	5.037.768	—	—
Totaal	16.029.142	16.984.506	5.202.790	4.871.612	10.826.352	12.112.894	—	—
Waarvan Gouden Zilver, al of niet gemunt (opgenomen in groep III)	998.964.307	206.231.285	260.966.662	107.153.073	737.997.645	99.078.212	—	—
	30.122	2.638.473	31.665	7.704.736	—	—	1.543	5.066.263

OVERZICHT van de waarde van den In- en Uitvoer voor elke maand van het loopende jaar en de drie daaraan voorafgaande jaren, met uitzondering van Munt en Muntmateriaal, in gulden.

Maanden	Invoer				Uitvoer			
	1917	1918	1919	1920	1917	1918	1919	1920
Januari	115.159.177	68.009.520	75.073.388	256.207.615	74.619.462	51.437.578	41.321.453	135.932.785
Februari	71.927.189	45.903.517	106.229.028	233.591.043	61.728.903	54.372.261	44.543.205	113.340.509
Maart	75.943.200	48.897.456	148.758.852	187.916.138	68.751.001	47.372.422	52.660.723	68.210.466
April	60.390.470	35.302.563	189.565.086	203.592.812	71.320.538	30.702.241	50.827.142	99.448.337
Mei	86.189.135	35.055.767	257.009.336	—	61.926.103	35.843.354	96.168.708	—
Juni	133.786.855	30.330.163	258.183.821	—	84.585.917	23.040.469	126.270.353	—
Juli	96.712.651	47.764.858	274.264.390	—	98.699.121	35.046.826	133.623.129	—
Augustus	67.716.675	40.567.746	313.403.619	—	76.058.261	25.501.391	163.771.619	—
September	80.496.497	67.610.188	298.107.886	—	67.335.222	27.641.796	162.131.110	—
October	63.996.898	67.702.922	319.833.079	—	46.730.074	12.704.155	214.577.467	—
November	64.322.295	57.929.799	296.351.809	—	63.531.083	15.278.909	171.171.804	—
December	48.090.197	63.282.114	288.958.820	—	43.959.519	22.268.327	154.241.692	—
Totaal	964.731.239	608.356.613	2.825.739.214	881.307.608	819.245.204	381.209.729	1.411.308.405	416.932.097

EFFECTENBEURZEN.

Amsterdam, 21 Juni 1920.

De handel op de internationale effectenbeurzen is gedurende de achter ons liggende berichtsperiode van uiterst kalmen aard geweest. Bijna in geen enkel centrum hebben zich bijzondere gebeurtenissen voorgedaan, die het koerspeil op de een of andere wijze hebben beïnvloed. Meereu-deels waren het de factoren, die hier ter plaatse reeds vaker zijn gememoreerd, welke tot het vormen eener tendens of tot de ontstentenis daarvan hebben bijgedragen.

Te Berlijn is de politieke crisis nog steeds van invloed geweest. Langzamerhand begint er eenige teekening in het politieke perspectief te komen, doch waar dit slechts in de allerlaatste dagen het geval is geweest, behoeft het geen verwondering te wekken, dat de beurs gedurende de achter ons liggende week niet den allerminsten invloed hiervan heeft ondervonden. De stemming is dan ook door-gaans mat gebleven bij een minimum van omzetten. Tot dit laatste draagt ook bij het feit, dat fabrikanten en exporteurs thans met geweldige voorraden zitten, die geen af-zetgebied in het buitenland kunnen vinden, als gevolg van de dalende buitenlandsche wisselkoersen, terwijl de eigen kosten zeer stellig niet geringer zijn geworden. Men dient er dan ook op bedacht te zijn, het bedrijf gaande te hou-den en nu het in de ondernemingen belegde kapitaal niet meer zoo vaak rouleert als voor enkele maanden nog het geval is geweest, is er veel en veel minder voor beurs-transacties beschikbaar.

Men beredeneert in de betrokken tijdschriften dan ook reeds de vraag, of de snelle valuta-verheffing voor Duitschland een zegen of een straf moet worden genoemd. Aller-wegen is men echter van meening, dat ten slotte de verbe-tering in appreciatie van het eigen betaalmiddel tot voor-uitgang van het geheele land zal moeten leiden, al moet het op het oogenblik nog krachtige schokken doorstaan. Men heeft zich te lang aangepast aan den zeer lagen stand van de Deutsche Mark en heeft geen rekening gehouden met de omstandigheid, dat, mocht de verbetering eenmaal in-treden, deze ook zeer snel voortgang zou kunnen hebben.

Het is dan ook hoofdzakelijk laatstgenoemde omstandig-heid, die den loomen toestand ter beurze heeft veroorzaakt; de politieke toestanden hebben slechts een bijkomstigen fac-tor gevormd.

Te Londen is de stemming zeer gelijkmatig gebleven. Van enige tendens is hier eigenlijk geen sprake geweest. Afgescheiden van de verwachtingen, die men omtrent de verhooging van het disconto van de Bank of England koestert en die alle gaan in de richting eener verhooging van den rentevoet, is het overigens ter beurze toch zeer stil geworden. Ook de emissiemarkt heeft hiervan den terug-slag ondervonden. De maand Mei b.v. heeft het laagste cijfer van nieuwe uitgiften aangetoond sinds een jaar. De volgende totaal-bedragen van nieuwe uitgiften vonden plaats gedurende het loopende jaar (in millioenen Ponden Sterling):

Januari	Februari	Maart	April	Mei
42,45	35,21	69,36	45,79	20,86

Inmiddels is men toch hoopvoller ten opzichte van de toekomst gestemd. De Regeering heeft het voorbeeld gegeven van een goede financieele politiek door langzamerhand over te gaan tot terugkoop van exotische, met name van Ameri-kaansche waarden, die in de eerste plaats hun dienst zullen kunnen doen bij de terugbetaling, in October aanstaande, van de Anglo-French Loan, voor zooverre de reeds plaats gehad hebbende goud-exporten niet voldoende zijn geweest en die secundo het Britsche Rijk weer het aanzien van vroeger kunnen hergeven. Ook op belastinggebied wordt krach-tig ingegrepen, zoodat het geen verwondering behoeft te wekken, dat de Engelse valuta een zeer vaste tendens aan-toont en gestadig neiging tot verbetering te aanschouwen geeft. Ondanks dit alles echter heeft men aan de Theems de voorkeur aan een afwachtende houding gegeven.

Te Parijs bewegen de discussies zich voornamelijk om de ten opzichte van Duitschland te volgen politiek. Her-haaldelijk vinden thans conferenties tusschen Engelse en Fransche autoriteiten plaats, die alle als voorbereidende maatregelen voor de definitieve conferentie te Spa te be-schouwen zijn. Hiervan zal het dan ook afhangen, welke binnenlandsche financieele politiek de Fransche Regeering zal moeten toepassen. De Parijsche beurs met name is voor dergelijke maatregelen van fiscale politiek uiterst gevoelig en een groote opleving zal derhalve vermoedelijk eerst te wachten zijn, hetzij in de éene of in de andere richting, in-dien vaststaat welke lijnen gedurende de eerstkomende periode gevolgd zullen worden.

Te New York zijn slechts geringe variaties te regis-

treeren geweest. Weliswaar vormen de naar het continent geseinde slotkoersen slechts een klein gedeelte van het totaal der in Wallstreet verhandelde fondsen, doch aan dit kleine aantal is de stemming toch zeer goed af te meten. Ook de omzetten zijn in vergelijking met eenige maanden geleden sterk afgenomen, hoewel deze toen reeds op een laagtere record waren aangekomen.

Te omzient heeft de markt voor *staatsfondsen* slechts onbeteekenende verschillen te aanschouwen gegeven. Vooral voor binnenlandsche staatspapieren was de belangstelling uitermate gering; bij den gelijkblijvende stand der geld-markt bestond ook geen enkele aanleiding tot ruil-politiek in de éene of andere richting over te gaan. Alleen ontwik-kelde zich nog wel eenige interesse voor sommige buiten-landsche staatsfondsen, die in het buitenland gereden af-trek vinden, met name voor Argentijnsche soorten.

	15 Juni	18 Juni	21 Juni	Rijzing of daling.
5 %/o Ned. W. Sch.	86 ³ / ₄	87	87	+ ¹ / ₄
4 ¹ / ₂ %/o " " " 1916	84 ³ / ₄	84	83 ¹³ / ₁₆	- ⁷ / ₁₆
4 %/o " " " 1916	75 ¹¹ / ₁₆	75 ¹¹ / ₁₆	75 ¹¹ / ₁₆	
3 ¹ / ₂ %/o " " "	60	59 ³ / ₈	60	
3 %/o " " "	52 ³ / ₁₆	51 ¹ / ₂	51 ³ / ₄	- ⁷ / ₁₆
2 ¹ / ₂ %/o Cert. N. W. S.	45 ¹ / ₈	44 ¹⁵ / ₁₆	44 ¹⁵ / ₁₆	- ³ / ₁₆
5 %/o Oost-Indië 1915	90 ¹ / ₂	90 ⁷ / ₈	90 ¹ / ₈	- ³ / ₈
4 %/o Hongarije Goud	8 ³ / ₄	8 ³ / ₄	8 ³ / ₄	
4 %/o Oostenr. Kronenrente	5 ⁹ / ₁₆	5 ⁹ / ₁₆	5 ⁹ / ₁₆	
5 %/o Rusland 1906	14 ¹ / ₂	13 ¹ / ₂	14 ¹ / ₄	- ¹ / ₄
4 ¹ / ₂ %/o Iwongorod Domb. . . .	11 ¹⁵ / ₁₆	12 ³ / ₄	12 ³ / ₈	+ ⁷ / ₁₆
4 %/o Rusland Cons. 1880	12 ³ / ₈	13 ¹ / ₄	13 ³ / ₈	+ 1
4 %/o Rusl. bij Hope & Co.	14 ⁷ / ₁₆	14	13 ¹³ / ₁₆	- ³ / ₈
4 %/o Servië 1895	16	16	16	
4 ¹ / ₂ %/o China Goud 1898 . . .	54	54	54	
4 %/o Japan 1899	49 ¹ / ₂	49 ¹ / ₂	49 ¹ / ₂	
4 %/o Argentinië Buitenl. . . .	47	50	50 ¹ / ₈	+ ³ / ₁₆
5 %/o Brazilië 1895	51	51	52	+ 1
5 %/o " 1913	49 ³ / ₄	50 ⁷ / ₈	50 ³ / ₄	+ 1

Ook de locale markten hebben voor het grootste gedeelte een sleepend aanzien gehad. Bijna geen enkele afdeling heeft zich aan deze loome tendens, gepaard gaande met kleine omzetten, kunnen onttrekken. De tendens was voor de meeste afdelingen bovendien naar beneden gericht.

Slechts twee rubrieken hebben hierop een uitzondering gemaakt. In de eerste plaats dient hier te worden gerele-veerd de *suikerafdeeling*, tegelijk met de afdeling voor koloniale banken. Hier is de stemming zeer ongelijkmatig geweest. Gedurende de geheele week heeft men gewacht op de berichten omtrent afdoeningen uit oogst 1920 en toen definitief bekend werd, dat nog geen enkele afdoening had plaatsgevonden, omdat de V.J.S.P. biedingen onder def 50 niet wenschte te accepteren, werd de tendens onmiddelijk loom. Men vreesde, dat de boog te strak werd gespannen. Spoedig echter bracht men een andere redeneering naar voren, n.l. deze, dat de leiders der verkoop-organisatie op Java de toekomst toch wel buitengewoon hoopvol moesten inzien en zich daarenboven uitermate sterk moesten gevoelen, om de toch op zichzelf hoge biedingen te kunnen weigeren. Het gevolg hiervan is geweest, dat op den laatsten beursdag der berichtsperiode een vrij krachtige hausse zich inzette, die het koerspeil omhoog voerde en het slot voor de toonaangevende soorten met voordeelige prijsverschillen naar voren deed treden.

Tabakken en *rubbers* waren zeer mat en voor de eerste aan den flauwen kant. Dit moet worden beschouwd als een reactie op de optimistische stemming van eenige weken geleden, toen de taxaties voor en de berichten omtrent den definitieven opbrengst van de eerste veilingen de gansche markt hebben gestimuleerd. Thans zijn er slechts weinig koopers, terwijl de vrij vele verkoopers een zwakke markt tegenover zich vinden.

Rubberwaarden zijn wel stil, doch veel vaster van tendens. Hier is een geringe vraag voldoende, om de gansche afdeeling op te voeren. In den loop der week traden enkele soorten speciaal naar voren, met name aandeelen Ambaloetoe Rubber.

De *petroleumafdeeling* heeft niet kunnen profiteeren van de emissie der Koninklijke Petroleum Maatschappij. Na een zeer groote belangstelling in den aanvang is de interesse vrij spoedig geluwd, terwijl de koersen een dalende richting hebben aangenomen. Opvallend is het ook, dat de handel in claims zoo gering is; vermoedelijk moet dit worden toegeschreven aan de omstandigheid, dat de Dordtsche Petroleum Industrie Maatschappij zelf met een uitgifte op de markt is gekomen, waardoor het aanbod van claims zeer sterk is verminderd.

	15 Juni	18 Juni	21 Juni	Rijzing of daling.
Amsterdamsche Bank	180	180	180	
Ned. Handel-Mij. cert. v. aand.	253 1/4	244	237	-16 1/4 *
Rotterd. Bankvereeniging	135 1/2	135	135 1/2	
Amst. Superfosfaatfabriek	141	141	140 1/4	- 3/4
Van Berkel's Patent	129 3/8	130	132 3/4	+ 3 3/8
Insulinde Oliefabriek	225	223	218	- 7
Jurgens' Ver. Fabr. pr. aand.	99 1/4	99 1/2	99 3/8	+ 1/8
Ned. Scheepsbouw-Mij.	131 1/2	129 3/4	129 3/4	- 1 1/4
Philips' Gloeilampenfabriek	720 1/2	730	733	+ 12 1/2
R. S. Stokvis & Zonen	650	—	—	
Vereenigde Blikfabrieken	140	143 1/2	140	
Compania Mercantil Argent.	324	320	320	- 4
Cultuur-Mij. d. Vorstenland	405	424 3/4	411	+ 6
Handelsver. Amsterdam	946	986 1/2	971 1/2	+ 25 1/2
Holl. Transatl. Handelsver.	107	107	107	
Linde Teves & Stokvis	203	208	203	
Van Nierop & Co's Handel-Mij	191	190 1/2	191	
Tels & Co's Handel-Mij	159	159	158 1/2	- 1/2
Gecons. Holl. Petroleum-Mij.	330	331 1/2	319	- 11
Kon. Petroleum-Mij.	713 1/2	696 1/2	681 1/2	- 32
Orion Petroleum-Mij.	90	92	90 3/4	+ 3/4
Steauna Romana Petr.-Mij.	150	149 7/8	147 7/8	- 2 1/8
Amsterdam-Rubber-Mij.	254	258	256 3/4	+ 2 3/4
Nederl.-Rubber-Mij.	135 1/2	132	134	- 1 1/2
Oost-Java-Rubber-Mij.	424	418	419 3/8	- 4 3/8
Deli-Maatschappij	522 1/2	526 1/2	503	- 19 1/2
Medan-Tabak-Maatschappij	330	330	324	- 6
Senembah-Maatschappij	565	583 1/2	565	

* ex div.

Een tweede afdeling, waar tegen het einde der berichtsweek een optimistische stemming zich baan brak, was de *scheepvaartmarkt*. Zeer langen tijd heeft deze rubriek een geheel veronachtzaamd bestaan gevoerd, eensdeels door het ontbreken van stimuleerende berichten, anderdeels door de vrees, dat de vrachtenmarkt in den loop der tijden noodzakelijk een reactie zou moeten aantoonen. Plotseling echter heeft zich het besef baan gebroken, dat de scheepvaartwaarden in het algemeen op een bijzonder laag peil waren aangekomen, hetgeen vrij omvangrijke kooporders in het leven heeft geroepen. De week sluit dan ook voor deze afdeling in zeer vaste houding en met voor sommige fondsen, met name voor H.A.L. vrij groote voordeelige koersverschillen.

	15 Juni	18 Juni	21 Juni	Rijzing of daling.
Holland-Amerika-Lijn	402	398	419	+ 17
" " " gem.eig.	387 1/4	388	410 1/2	+ 23 1/4
Holland-Gulf-Stoomv.-Mij.	256	265	265	+ 9
Holl. Alg. Atl. Stoomv.-Mij.	151 1/4	151 1/4	151 1/4	
Hollandsche Stoomboot-Mij.	192	188	187 1/2	- 4 1/2
Java-China-Japan-Lijn	328	328	336	+ 8

	15 Juni	18 Juni	21 Juni	Rijzing of daling.
Kon. Hollandsche Lloyd	165 1/2	165 1/4	168	+ 2 1/2
Kon. Ned. Stoomv.-Mij.	210 1/4	209	215	+ 4 1/4
Kon. Paketvaart-Mij.	225 1/2	225 1/2	228 1/2	+ 3
Maatschappij Zeevaart	285	281	271	- 14
Nederl. Scheepvaart-Unie	275 3/4	272 3/4	277 3/4	+ 2
Nievelt Goudriaan	511	500	510	- 1
Rotterdamsche Lloyd	255	256	258 1/2	+ 3 1/2
Stoomv.-Mij. „Hillegersberg”	284 1/2	284 1/2	281 1/2	- 3
" " „Nederland”	306 1/2	300	306 1/2	
" " „Noordzee”	128 1/2	120	120 1/4	- 8 1/4
" " „Oostzee”	272 1/4	272 1/4	272 1/2	+ 1/4

De *Amerikaansche* markt was zoo mogelijk nog stiller, dan in de laatste weken het geval is geweest. De verschillen zijn hier slechts fractioneel en de omzetten zijn een schaduw van hetgeen zij vóór den oorlog zijn geweest. Deze geheele, vroeger zoo uitermate belangrijke afdeling, lijdt thans een kwinjdend bestaan.

	15 Juni	18 Juni	21 Juni	Rijzing of daling.
American Car & Foundry	150 1/2	153 3/4	153 3/4	+ 3 1/4
Anaconda Copper	127	126 1/4	126 1/10	- 1 5/10
Un. States Steel Corp.	105 1/8	106 1/2	106 3/8	+ 1 1/4
Atchison Topeka	88 1/10	88	88 1/10	
Southern Pacific	102 1/4	101 3/10	103 3/8	+ 1 1/4
Union Pacific	127	127	128	+ 1
Int. Merc. Marine orig.	35 1/4	36 1/10	36 3/8	+ 1 1/8
" " " " prefs.	98	98	98	

De *geldmarkt* is kalm en vrij ruim gebleven; geld op prognostatie varieerde van 4 tot 4 1/2 pCt.

GOEDERENHANDEL

GRANEN.

22 Juni 1920.

Ook in de afgelopen week luidden de weerberichten over bijna de geheele wereld gunstig. Alleen wordt in Argentinië over droogte geklaagd, wat de uitzaai belemmert. Dit zou eventueel van het grootste belang kunnen worden, aangezien voor het geval de droogte aanhoudt, de vooruitzichten van den nieuwen oogst aanmerkelijk zouden verminderen. Dit zou ongetwijfeld reeds onmiddellijk zijn schaduw vooruitwerpen, daar de toestand er dan het volgende jaar allesbehalve gunstig zou uitzien.

Ook in Europa is het weer droog geweest, doch op verschillende plaatsen zijn regenbuien gevallen, waardoor de klachten over droogte tot nu toe onbetekenend zijn. Over het algemeen staan de oogsten er goed voor doch de uitzaai is in vele streken betrekkelijk gering geweest.

De verschillende Europeesche regeeringen hebben druk

Noteeringen.

Data	Chicago			Buenos Ayres		
	Tarwe New York	Mats Juli	Haver Juli	Tarwe Juli	Mats Juli	Lijnzaad Juli
19 Juni '20	315	181 1/8	104 7/8	24,—	10,40	27,50 ²⁾
12 " '20	312	171 3/8	101 1/4	24,50	10,60	27,80
19 Juni '19	226	181	70 7/8	11,50	5,70	29,25 ²⁾
19 Juni '18	220	145 7/8	73 3/4	12,50	5,35	24,30
19 Juni '17	205	154 7/8	63	18,15	12,30	23,20
20 Juli '14	82 ¹⁾	56 3/8 ¹⁾	36 1/2 ¹⁾	9,40 ²⁾	5,38 ²⁾	13,70 ²⁾

¹⁾ per Dec. ²⁾ per Sept. ³⁾ Noteering van 18 Juni 1920.

Locoprijzen te Rotterdam/Amsterdam.

Soorten.	21 Juni 1920	14 Juni 1920	21 Juni 1919
Tarwe (Plata 78 K.G.) ¹⁾	41,—	41,—	—
Rogge (No. 2 Western) ¹⁾	33,—	33,—	—
Maïs (La Plata) ²⁾	390,—	391,—	485,—
Gerst (48 lb. feeding) ²⁾	500,—	520,—	453,—
Haver (38 lb. white cl.) ¹⁾	22,—	21,—	24,—
Lijnkoeken (Noord-Amerika van La Plata-zaad) ³⁾	216,—	217,50	292,50
Lijnzaad (La Plata) ⁴⁾	820,—	825,—	1015,—

¹⁾ p. 100 K.G. ²⁾ p. 2000 K.G. ³⁾ p. 1000 K.G. ⁴⁾ per 1960 K.G.

AANVOEREN in tous van 1000 K.G.

Artikelen.	Rotterdam			Amsterdam			Totaal	
	14—19 Juni 1920	Sedert 1 Jan. 1920	Overeenk. tijdvak 1919	14—19 Juni 1920	Sedert 1 Jan. 1920	Overeenk. tijdvak 1919	1920	1919
Tarwe	6.930	223.170	216.187	—	81.168	34.359	304.338	250.546
Rogge	6.935	13.867	44.725	—	—	11.010	13.867	55.735
Boekweit	221	2.721	2.362	—	—	—	2.721	2.362
Maïs	2.647	132.801	23.641	—	22.359	1.968	155.160	25.609
Gerst	885	10.119	83.959	—	320	32.259	10.439	116.218
Haver	810	18.129	124.625	—	—	3.768	18.129	128.393
Lijnzaad	2.799	20.193	5.956	—	2.624	5.484	22.817	11.440
Lijnkoek	—	21.358	19.989	—	1.406	100	22.764	20.089
Tarwemeel	—	9.384	180.585	—	—	37.435	9.384	218.020
Andere meelsoorten	317	3.945	136.165	—	100	10.573	4.045	146.738

uitgevoerd op de Argentijnsche regeering naar aanleiding van het plotseling geheven extra uitvoerrecht van 4 pesos per 100 K.G. Naar verluidt zouden de geallieerde regeeringen succes gehad hebben in zooverre, dat de Argentijnsche regeering bereid was het recht te laten vallen, indien de Europeesche regeeringen een derde van de door hen gekochte tarwe ter beschikking zouden stellen van Argentinië voor 20 papieren pesos. Dit voorstel zou zijn aangenomen, doch wij zullen eerst de volgende week definitief kunnen berichten of deze berichten geheel juist zijn.

Argentinië is wederom begonnen tarwe te verschepen, zij het dan ook, dat de hoeveelheid is afgevalen tot ongeveer de helft van wat er verscheept werd voor het uitvoerverbod werd uitgevaardigd. Noord-Amerika verscheept nu op ruime schaal, vooral naar Engeland. De prijzen zijn in Buenos Aires aanvankelijk scherp gestegen, doch later weer belangrijk teruggelopen. In de Vereenigde Staten is er niet veel verandering in de prijsnotering geweest.

Ook de prijs voor rogge is weinig veranderd, terwijl gerst en haver in de niet-Europeesche markten vast gestemd blijven zonder evenwel voldoende weerklank te vinden in Europa. Lijnzaad is nog geheel buiten pariteit. In Argentinië handhaven zich de prijzen terwijl vooral in Engeland de prijs van olie scherp gedaald is, zoodat nieuwe zaken met Argentinië in lijnzaad geheel uitgesloten zijn. Indisch lijnzaad is in verhouding veel goedkooper, doch de prijzen van de eerste hand zijn de laatste dagen toch niet onbelangrijk boven de pariteit van de olie. Intusschen is ook de stemming voor dit laatste artikel iets beter.

Nederland. Onze Regeering is sedert eenigen tijd wederom bezig tarwe in Noord-Amerika in te koop, terwijl in het einde van deze maand waarschijnlijk ook tarwemeel in de Vereenigde Staten gekocht zal worden.

De stemming voor mais was over het algemeen traag en onder meer aandrang van verschepers om te verkoopen, brokkelden de prijzen regelmatig af. Tenslotte verbeterde de vraag wederom iets voor direct leverbare mais, zonder dat evenwel de prijs verhoogd kon worden. Ook in ons land waren uit den aard der zaak in lijnzaad weinig zaken te doen, alleen werd een enkele tweedehands partij op Antwerpen tot zeer lage prijzen verhandeld. Direct leverbare olie blijft zeer schaarsch, doch onder den invloed van de lagere Engelsche markt zijn ook hier de noteringen voor alle posities zeer aanzienlijk gedaald.

SUIKER.

NOTEERINGEN.

Data	Amsterdam per loopende maand	Londen				New York 96 pCt. Gr-nulated
		Tates Cubes No. 1	White Java f.o.b. per		Amer. Gr-nulated c.f.f.	
			Junij/Julij	Aug./Sept.	Mei	
16 Juni '20	f —	116/-	110/-	109/-	—	20,06
9 „ '20	„ —	116/-	105/-	100/-	—	20,06
16 Juni '19	„ —	64/9	37/6	36/6	—	7,28
16 Juni '18	„ —	64/9	—	—	—	5,92
21 Juli '14	„ 11 ¹³ /2	18/-	—	—	—	3,26

Gedurende de afgelopen week was het weer gunstig voor de bearbeiding der bietvelden. In Nederland en Duitschland echter hebben de felle zon en de Oostenwind de akkers dusdanig uitgedroogd, dat thans naar neerslag verlangd wordt. In Tsjecho Slowakye was de weersgesteldheid geheel naar wensch der landbouwers. De bebouwde oppervlakte is 6¼ pCt. grooter dan verleden jaar. De op 50.000 tons geraamde opbrengst van Italië zal volgens de laatste berichten 70.000 tons bedragen.

De Royal Commission in Engeland kocht den Mauritius-oogst van ongeveer 200.000 tons tot Sh. 89/-, 90/- en 91/- f.o.b.

In Java waren de prijzen voor suiker uit den ditjarigen oogst de afgelopen week vrijwel onveranderd. De verschepingen gedurende Mei bedroegen 22.000 tons tegen 77.000 tons verleden jaar. Bij de V.J.P. werden biedingen uitgebracht op belangrijke kwantiteiten uit oogst 1921, welke echter f 5,— per picol onder de verkooplimate van f 50,— basis Superieur bleven, zoodat nog geen verkoopen tot stand kwamen.

De notering voor Spot Centrifugals in Amerika viel in het midden der week tot 19.56 c. Voor een partij Juni/ Juli Cubasuiker werd 19 c. c.&f. betaald en voor stoomende Porto Rico 20.06 c. c.f., terwijl de notering voor termijn is: Juli 19 c., September 19 c., December 17.30 c.

Cuba-statistiek	1920	1919	1918	
Weekontvangst tot 12 Juni	55.000	69.848	51.154	tons
Totaal sedert 1 Dec. 1919.	3.093.000	3.120.481	2.791.075	„
Werkende fabrieken	34	78	53	„
Weekexporten tot 12 Juni	57.000	75.013	95.160	„
Totaal sedert 1 Jan. 1920	2.409.110	1.981.456	1.725.219	„
Voorraad op 12 Juni	649.000	1.195.513	1.012.084	„

KATOEN.

Noteeringen voor Loco-Katoen. (Middling Uplands).

	21 Juni '20	14 Juni '20	7 Juni '20	21 Juni '19	21 Juni '18
New York voor Middling ..	38,75 c	39,50 c	40,— c	33,25 c	30,50 c
New Orleans voor Middling	40,50 c	40,— c	41,— c	32,75 c	31,— c
Liverpool voor Middling	27,94 d	28,86 d	29,13 d	20,42 d ¹⁾	22,82 d

¹⁾ Notering van 20 Juni 1919.

Ontvangsten in, en uitvoeren van Amerikaansche havens. (In duizendtallen balen.)

	1 Aug. '19 tot 18 Juni '20	Overeenkomstige perioden	
		1918—1919	1917—1918
Ontvangsten Gulf-Havens..	4166	3625	3388
„ Atlant. Havens	2982	2341	2714
Uitvoer naar Gr. Brittannië	2960	2179	2033
„ „ 't Vasteland.	3141	2507	1743
„ „ Japan etc...			
Voorraden in duizendtallen	18 Juni '20	20 Juni '19	21 Juni '18

Amerik. havens	958	1342	1176
Binnenland	960	1101	852
New York	?	99	149
New Orleans	?	426	382
Liverpool	1114	510	274

Marktbericht van de Heeren Sir Jacob Behrens & Sons, Manchester, d.d. 2 Juni 1920.

Tengevolge van de Pinkstervacantie is de markt, zoowel te Liverpool als te Manchester, ongeveer een week gesloten geweest, terwijl ook de Amerikaansche markten verschillende dagen gesloten zijn geweest, zoodat er niet veel gelegenheid was om de laatste veertien dagen zaken te doen. Hoewel Amerikaansche katoen eerst 1 d. per lb. gedaald is, is de prijs thans weer wat vaster, doch de verhooging gedurende Mei is bepaald minder dan verleden jaar, zoodat men zou moeten aannemen, dat de oogstvooruitzichten thans iets beter zijn, hoewel men ook rekening moet houden met het thans veel hoogere prijsniveau. Egyptische katoen is ook sterk gedaald en de markt is zeer flauw, doordat de vraag vrijwel geheel is opgehouden. De berichten omtrent den nieuwen oogst zijn zeer gunstig, zoodat er niet veel kans is, dat prijzen weer op het vroegere zeer hoge niveau zullen komen.

Over Amerikaansche garens valt nog weinig te zeggen. De vraag is weliswaar zeer gering, doch dit komt vooral na feestdagen wel meer voor. Het schijnt echter wel, dat de noteringen van spinners geleidelijk verlaagd worden en dat dit, verder door zal gaan als de vraag niet spoedig verbeterd. Er zijn nog veel oude contracten speciaal in kettingsgarens en boomen, terwijl inslaggarens tot No. 44 sterker worden aangeboden en blijft de prijs voor 54er en fijnere inslaggarens nog zeer vast. Voor het binnenland gaat slechts zeer weinig om, terwijl ook bundelgarens voor export zeer kalm blijven en de vraag van de Oostersche markten vrijwel heeft opgehouden. Van het Continent komen er meer aanvragen binnen, doch tot nu toe hebben deze nog niet tot veel zaken geleid. Egyptische garens zijn zeer onregelmatig in prijs en in de meeste gevallen wordt slechts het hoogst noodige gekocht.

De doekmarkt blijft zeer verwaarloosd. Men hoort van weinig zaken die tot stand komen, hoewel er nog wel aanvragen aan de markt zijn. De voorraden zijn in vele gevallen niet groot, in Calcutta wat dhooties betreft, doch zijn de limites, die vandaar ontvangen worden in de meeste gevallen nog veel lager dan de vraagprijzen hier te lande. Over het algemeen is de stemming iets gunstiger dan voor de vacantie, doch het is moeilijk te zeggen of de overzee-

sche vraag voldoende zal blijken te zijn om de stemming in de markt wat vaster te maken.

	19 Mei 2 Juni		19 Mei 2 Juni
Liverpoolnoteringen.		T.T. op Indië	2/1 3/8 2/1 1/4
F.G.F. Sakellaridis 81,50 74,00		T.T. op Hongkong	4/2 4/1 1/2
G.F. No. 1 Oomra 16,00 15,00		T.T. op Shanghai	5/10 5/8

KOFFIE.

(Mededeeling van de Makelaars G. Duuring & Zoon, Kolff & Witkamp en Leonard Jacobson & Zonen).

Noteeringen en voorraden.

Data	Rio		Santos		Wisselkoers
	Voorraad	Prijz No. 7	Voorraad	Prijz No. 4	
19 Juni 1920	286.000	10.100	1.692.000	12.950	14 1/2
12 " 1920	311.000	10.025	1.757.000	1)	15 11/32
5 " 1920	340.000	10.300	1.887.000	1)	15 1/2
19 Juni 1919	520.000	2)	2.365.000	2)	2)

Ontvangsten.

Data	Rio		Santos	
	Afgelopen week	Sedert 1 Juli	Afgelopen week	Sedert 1 Juli
19 Juni 1920....	49.000	2.473.000	60.000	6.067.000
19 Juni 1919....	38.000	1.684.000	96.000	7.274.000

1) Nominiaal 15.000 tot 14.000. 2) Feestdag.

HUIDEN.

Bericht van de firma Grisar & Co.

Het blijft in den huidenhandel stil en de toestand is nog steeds onzeker. Het algemeen gevoelen is echter, dat de prijzen van het artikel huiden het laagste punt bereikt hebben.

Er is een verkoop bekend geworden van 8000 Swift M. Video Frig. op basis van 20 d. en van 8000 Swift Rio Grande op basis van circa 17 1/2 d. Van andere huiden werden geen verkoopen van beteekenis bekend.

De veronderstelling is niet gewaagd, dat in de 2de helft van Juli de zaken zullen herleven en daardoor de prijzen weer eenigszins vaster zullen worden.

Hieronder laten wij de Frigorificos-slachtingen aan de Rio de la Plata volgen:

	April.	Jan./Apr.
Cia Sansinena de Carnes Congeladas ...	18.731	76.618
Las Palmas Produce Co. Ltd.	26.186	108.910
Sociedad Anonima „La Blanca”	16.610	79.731
Cia Swift de la Plata S.A.	15.932	60.369
The Smithfield & Argentine Meat Co. Ltd.	3.315	21.125
Frigorifico Wilson de la Argentina S.A.	10.495	47.907
Frigorifico Armour de la Plata S.A.	15.967	64.839
The Anglo South-American Meat Co. ...	—	54.318
La Frigorifica Uruguaya S.A.	11.528	32.764
Cia Swift de Montevideo S.A.	21.462	75.018
Frigorifico Artigas S.A.	13.922	38.985
	154.148	660.584

Het vorig jaar April werden 280.557 stuks geslacht en van Januari/April 1.120.118 stuks, zoodat er 459.534 stuks minder geslacht zijn.

De vracht Buenos-Aires/Liverpool bedraagt voor gezouten huiden tegenwoordig 160/- per ton, inplaats van 200/-, hetgeen de prijzen met circa 7/32 pence per lb. terugbrengt.

Inlandsche huiden: zijn in Duitschland vast. Hier te lande bestaat nog weinig animo, doch men dient er rekening mede te houden, dat de voorraad huiden op het oogenblik bestaat uit die van het wormseizoen, welke huiden circa 20/25 pCt. worm bevatten.

Kalfsvellen: Door een verminking van het telegram werd door ons vorige week gemeld, dat kalfsvellen eene verhooging van 40 pCt. hadden ondergaan, hetgeen moet zijn een baisse van 40 pCt.

Men interesseert zich absoluut niet voor het artikel en de markt blijft flauw. Chicago Packer vellen hebben 25 c. gedaan, hetgeen een pariteit van onze vellen maakt met 75 cent per half kilo, c.i.f. New York. Te Brussel zijn alle aangeboden partijen van den verkoop teruggetrokken.

Paardehuiden: met eenigszins meer vraag, doch biedingen zijn te laag om tot zaken te komen.

Rotterdam, 19 Juni 1920.

COPRA.

De markt blijft flauw-gestemd en de prijzen zijn als volgt:

Java f.m.s. loco f 50,—/50 1/2
Mixed " " 49,—

22 Juni 1920.

RUBBER.

De markt voor plantagerubber was iets vaster gestemd in de afgelopen week, hoewel de stijging nog niet belangrijk is te noemen.

De noteringen zijn: einde vorige week

Prima Crêpe loco	2/- 3/4	2/-
Smoked sheets	2/- 1/4	1/11 1/2
Prima Crêpe Juli/September ..	2/1 3/4	2/1
" " Oct./December ..	2/3 1/4	2/2 1/4
Hard cure fine Para	2/1	2/1 1/4

22 Juni 1920.

VERKEERSWEZEN.**SCHEEPVAART.****GRAAN.**

Data.	Petrograd Londen R'dam	Odessa Rotterdam	Atl. Kust Ver. Staten		San Lorenzo	
			Rotterdam	Bristol Kanaal	Rotterdam	Engeland
14/19 Juni 1920	—	—	—	10/6	—	105/-
7/12 " 1920	—	—	—	10/6	—	110/-
16/21 Juni 1919	—	—	f 90	8/6	275/-	250/-
17/22 Juni 1918	—	—	—	50/-	—	225/-
Juli 1914	11 d.	7/3	1/11 1/4	1/11 1/4	12/-	12/-

KOLEN.

Data	Cardiff				Oostk. Engeland	
	Bordeaux	Genua	Port Said	La Plata R'ter	Rotterdam	Gothenburg
14/19 Juni 1920	—	50/-	—	—	f 12,-	—
7/12 " 1920	—	55/-	60/-	—	" 12,-	Kr. 55
16/21 Juni 1919	54/-	47/6	47/6	51/3	" 10,-	Kr. 32 1/2
17/22 Juni 1918	69/-	101/3	200/-	120/-	—	Kr. 205
Juli 1914	fr. 7,-	7/-	7/3	14/6	3/2	4/-

DIVERSEN.

Data	Bombay West Europa (d. w.)	Birma West Europa (rijst)	Vladivostok West Europa	Chili West Europa (salpeter)
	14/19 Juni 1920.....	100/-	125/-	—
7/12 " 1920.....	107/6	135/-	—	—
16/21 Juni 1919.....	115/-	150/-	—	—
17/22 Juni 1918.....	275/-	500/-	—	185/-
Juli 1914.....	14/6	16/3	25/-	22/3

1) Per ton stukgoed. 2) Voor Britsche schepen.

3) Vrij.

Graan Petrograd per quarter van 496 lbs. zwaar, Odessa per unit, Ver. Staten per quarter van 480 lbs. zwaar.
Overige noteringen per ton van 1015 K.G.

RIJNVAART.

Week van 14 tot 21 Juni 1920.

De aanvoeren waren in de afgelopen week ongeveer even groot als de voorafgaande week; de transportmaatschappijen beschikten echter over voldoende eigen scheepsruimte, waardoor weinig schepen uit de markt werden genomen. Voor de weinige schepen, welke werden aangenomen, werd een huur van ongeveer 4 1/2 tot 5 cents per ton per dag genoteerd. In Antwerpen waren de aanvoeren gering en bedroeg de huur aldaar 25 tot 29 centimes per ton per dag.

Het sleeploon van Rotterdam/Dordrecht naar de Ruhrhavens werd genoteerd met 190 tot 200-cents-tarief.

De verlading van exportkolen naar de Ruhrhavens ging regelmatig voort (ongeveer 6/7000 tons per dag), terwijl weinig particuliere scheepsruimte gecharterd werd.

De verladingen naar den Bovenrijn gingen eveneens iets beter en werden de scheepshuren genoteerd met 80 tot 85 pf. per ton per dag.

Het sleeploon van de Ruhrhavens naar Mannheim werd lager genoteerd en wel met Mk. 33.— tot Mk. 36.— per ton, terwijl het sleeploon Mannheim/Straatsburg met Mk. 38.— tot Mk. 40.— per ton genoteerd werd.

De waterstand bleef gunstig; Cauber Pegel wees einde der week Meter 2.66 aan, terwijl de waterstand Mannheim/Straatsburg eveneens gunstig bleef en wel bedroeg deze Meter 2.70.